

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 24. septembra 2019*

„Štátna pomoc – Chemický priemysel – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Pojem štátna pomoc – Štátne prostriedky – Výhoda – Vymáhanie – Hospodárska kontinuita – Zásada riadnej správy vecí verejných – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-121/15,

Fortischem, a.s., so sídlom v Novákoch (Slovensko), v zastúpení: C. Arhold, P. Hodál a M. Staroň, avocats,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Armati a G. Conte, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje

AlzChem AG, so sídlom v Trostbergu (Nemecko), v zastúpení: pôvodne P. Alexiadis, solicitor, A. Borsos a I. Georgiopoulos, avocats, neskôr P. Alexiadis, A. Borsos a V. Dolka, avocats,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie článkov 1 a 3 až 5 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2015/1826 z 15. októbra 2014 o štátnej pomoci SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) poskytnutej Slovenskom podniku NCHZ (Ú. v. EÚ L 269, 2015, s. 71), založený na článku 263 ZFEÚ,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis, sudcovia S. Papasavvas a O. Spineanu-Matei (spravodajkyňa),

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. apríla 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Novácke chemické závody, a. s. v konkurze (ďalej len „NCHZ“), bola výrobcom chemických látok v súkromnom vlastníctve pozostávajúcim z troch divízií. Táto spoločnosť prevádzkovala chemický závod nachádzajúci sa v Trenčianskom kraji (Slovenská republika). Hlavným predmetom činnosti spoločnosti bola výroba karbidu vápnika a technických plynov, polyvinylchloridu a jeho vedľajších produktov a v čoraz väčšej miere aj základných a špeciálnych nízkotonážnych chemických látok.
- 2 Dňa 8. októbra 2009, keď jej vlastníkom bola Disor Holdings Ltd, NCHZ po tom, čo vyhlásila, že nie je schopná udržať prevádzku, a podala návrh na vyhlásenie konkurzu, vstúpila do konkurzného konania.
- 3 Slovenská republika prijala 5. novembra 2009 zákon č. 493/2009 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa strategických spoločností a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o strategických spoločnostiach“). Tento zákon, ktorý nadobudol účinnosť 1. decembra 2009, poskytol štátu prednostné právo na kúpu strategických spoločností v konkurznom konaní a od správcu konkurznej podstaty vyžadoval, aby zabezpečil pokračovanie prevádzky strategickej spoločnosti počas tohto konania. Slovenské orgány 2. decembra 2009 vyhlásili NCHZ za „strategickú spoločnosť“ v zmysle uvedeného zákona, pričom tento štatút mala uvedená spoločnosť až do skončenia účinnosti tohto zákona 31. decembra 2010 (ďalej len „prvé obdobie konkurzu“). NCHZ bola jedinou spoločnosťou, na ktorú sa uplatnil uvedený zákon, ktorý od správcu konkurznej podstaty vyžadoval, aby zabezpečil pokračovanie prevádzky spoločnosti a zabránil neodôvodnenému hromadnému prepúšťaniu.
- 4 Dňa 28. decembra 2009 bol vytvorený „príslušný orgán“ v zmysle § 82 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o konkurze“) (ďalej len „príslušný orgán“). Tento orgán podľa uvedeného zákona tvoril veriteľský výbor, ktorý zastupoval nezabezpečených veriteľov, ktorí boli majiteľmi nezabezpečených pohľadávok voči spoločnosti v konkurze ku dňu začatia konkurzného konania a ktorí prihlásili svoje pohľadávky ako „predkonkurzné pohľadávky“ (ďalej len „veriteľský výbor“), zabezpečení veriteľa, teda veriteľa, ktorých pohľadávky boli určitým spôsobom zabezpečené, a súd v Trenčíne (Slovenská republika).
- 5 Dňa 29. decembra 2009 bol prvý správca z osobných dôvodov nahradený novým správcom (ďalej len „správca“).
- 6 Dňa 17. júna 2010 súd v Trenčíne uložil správcovi, aby predal NCHZ ako fungujúci podnik podľa fáz postupu, ktoré vypracoval. Po vyhlásení verejnej súťaže 12. augusta 2010 (ďalej len „verejná súťaž z roku 2010“) príslušný orgán 24. novembra 2010 odmietol jedinú predloženú ponuku. Dňa 3. decembra 2010 súd v Trenčíne uložil správcovi, aby vypracoval podrobnú analýzu ekonomickej situácie NCHZ. V závislosti od výsledkov tejto analýzy mal správca buď prijať, alebo odmietnuť jedinú predloženú ponuku. Táto analýza bola vypracovaná 8. decembra 2010 a správca oznámil, že ponuka bude odmietnutá.
- 7 Po 31. decembri 2010 sa na NCHZ vzťahoval zákon o konkurze (ďalej len „druhé obdobie konkurzu“). Na spoločnom zasadnutí z 26. januára 2011, ktorého sa zúčastnili veritelia, ktorí boli členmi veriteľského výboru, a zabezpečení veritelia, ich správca informoval, že náklady na prevádzkovanie NCHZ sú vyššie ako výnosy z prevádzkovania. Tiež im predložil svoju ekonomickú analýzu z 23. decembra 2010, ktorá bola doplnená prezentáciou vedenia spoločnosti. Uvedení veritelia rozhodli o pokračovaní prevádzky NCHZ (ďalej len „rozhodnutie z 26. januára 2011“). Keďže toto rozhodnutie 17. februára 2011 schválil aj súd v Trenčíne, správca pokračoval v prevádzke uvedenej spoločnosti.

- 8 Dňa 7. júna 2011 vydal súd v Trenčíne príkaz, ktorým správcovi uložil, aby uskutočnil predaj NCHZ v súlade s postupom verejnej súťaže začatým uvedeným súdom (ďalej len „postup verejnej súťaže z roku 2011“). Po vyhlásení verejnej súťaže 12. júla 2011 (ďalej len „verejná súťaž z roku 2011“) boli 29. novembra 2011 predložené dve ponuky.
- 9 Dňa 13. októbra 2011 bola Európskej komisii doručená sťažnosť spoločnosti AlzChem AG týkajúca sa neoprávnenej pomoci, ktorú Slovenská republika údajne poskytla NCHZ. AlzChem je spoločnosťou so sídlom v Nemecku, ktorá pôsobí na viacerých trhoch čistých chemikálií v niektorých členských štátoch Európskej únie, medzi ktoré patrí aj Slovenská republika. Táto sťažnosť bola doplnená 14. júna 2012.
- 10 Komisia 17. októbra 2011 zaslala doručení sťažnosť slovenským orgánom spolu so žiadosťou o informácie. Ďalšie žiadosti o informácie im Komisia zaslala 22. marca 2012 a 21. júna 2012. Slovenské orgány odpovedali na všetky tieto žiadosti.
- 11 Dňa 7. decembra 2011 správca informoval súd v Trenčíne o výsledkoch postupu verejnej súťaže z roku 2011 a hlasovaní veriteľov v rámci príslušného orgánu. Dňa 14. decembra 2011 súd v Trenčíne požiadal správcu, aby posúdil dodatočnú ponuku. Dňa 15. decembra 2011 správca vypracoval analýzu, podľa ktorej táto ponuka vzhľadom na to, že sa týkala len časti majetku NCHZ, nebola v najlepšom záujme veriteľov. Dňa 29. decembra 2011 súd v Trenčíne vydal príkaz, ktorým požiadal správcu, aby za úspešného uchádzača vyhlásil spoločnosť Via Chem Slovakia, a.s.. Po uzavretí zmluvy o predaji medzi touto spoločnosťou a NCHZ 16. januára 2012 tento predaj 19. júla 2012 schválil Protimonopolný úrad SR a bol ukončený 31. júla 2012.
- 12 Dňa 1. augusta 2012 Via Chem Slovakia predala chemickú divíziu NCHZ s výnimkou nehnuteľného majetku (budov a pozemkov) žalobkyni, spoločnosti Fortischem, a.s., ktorá pôsobí v odvetví výroby chemikálií. Žalobkyňa vlastní Energochemica SE a – ako žalobkyňa oznámila Všeobecnému súdu na pojednávaní v reakcii na jeho otázku – bola založená v máji 2012. Nehnuteľný majetok potrebný na chemickú výrobu bol poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o prenájme.
- 13 Na žiadosť AlzChem sa 24. januára 2013 uskutočnilo stretnutie Komisie a tejto spoločnosti, ktorá e-mailami z 8. a 22. marca 2013 poslala doplňujúce informácie.
- 14 Listom z 2. júla 2013 Komisia oznámila slovenským orgánom svoje rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ (Ú. v. EÚ C 297, 2013, s. 85), a to pokiaľ ide jednak o súhlas štátu s pokračovaním prevádzky NCHZ v období od decembra 2009 do decembra 2010 prostredníctvom zákona o strategických spoločnostiach, a jednak o rozhodnutie z 26. januára 2011 o pokračovaní prevádzky NCHZ po skončení účinnosti zákona o strategických spoločnostiach. Komisia okrem toho vyjadrila pochybnosti, či verejná súťaž z roku 2011, prostredníctvom ktorej bola NCHZ predaná, bola bez podmienok, a uviedla, že existujú významné náznaky, že hospodárska kontinuita medzi NCHZ a novým subjektom nebola prerušená.
- 15 V nadväznosti na rozhodnutie z 2. júla 2013 boli Komisii doručené pripomienky slovenských orgánov, ako aj AlzChem a ďalšej zainteresovanej strany. Pripomienky týchto zainteresovaných tretích strán, spolu s ďalšími otázkami, boli zaslané slovenským orgánom, ktoré predložili svoje pripomienky 14. januára 2014.
- 16 V dňoch 7. októbra 2013 a 17. februára 2014 sa na žiadosť slovenských orgánov uskutočnili stretnutia útvarov Komisie a slovenských orgánov. Dňa 20. marca 2014 Komisia zaslala jednej zo zainteresovaných tretích strán doplňujúcu žiadosť o objasnenie, na ktorú táto tretia strana odpovedala 6. mája 2014. Komisia zaslala 2. mája 2014 slovenským orgánom ďalšie otázky, na ktoré slovenské orgány odpovedali 14. a 30. mája 2014.

II. Napadnuté rozhodnutie

- 17 Dňa 15. októbra 2014 Komisia prijala rozhodnutie (EÚ) 2015/1826 o štátnej pomoci SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) poskytnutej Slovenskom podniku NCHZ (Ú. v. EÚ L 269, 2015, s. 71; ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 18 Komisia sa domnievala, že vyhlásenie NCHZ za strategickú spoločnosť (ďalej len „prvé opatrenie“) predstavovalo selektívnu výhodu v prospech tejto spoločnosti, bolo pripísateľné štátu, viedlo k použitiu štátnych prostriedkov a malo za následok narušenie hospodárskej súťaže na trhu otvorenom pre obchodovanie medzi členskými štátmi. Komisia z toho vyvodila, že toto opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a že táto pomoc je neoprávnená a nezlučiteľná s vnútorným trhom (odôvodnenia 110 a 114 až 124 napadnutého rozhodnutia). Po tom, čo konštatovala, že výška štátnej pomoci zodpovedá sume 4 783 424,10 eura, dospela k záveru, že táto pomoc sa musí vymôcť od NCHZ, a že príkaz na vymáhanie by sa mal rozšíriť aj na žalobkyňu, ktorá je prepojená s NCHZ formou hospodárskej kontinuity (odôvodnenia 101 a 174 napadnutého rozhodnutia).
- 19 Na druhej strane Komisia dospela k záveru, že pokračovanie prevádzky NCHZ na základe rozhodnutia z 26. januára 2011 nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže nie sú splnené najmenej dve z kumulatívnych podmienok podmieňujúcich existenciu štátnej pomoci, konkrétne pripísateľnosť dotknutého opatrenia štátu a existencia hospodárskej výhody (odôvodnenie 113 napadnutého rozhodnutia).
- 20 Výrok napadnutého rozhodnutia znie takto:

„Článok 1

Štátna pomoc vo výške 4 783 424,10 [eura] poskytnutá NCHZ [jej] vyhlásením za strategickú spoločnosť podľa zákona [o strategických spoločnostiach], čím bola táto spoločnosť uchránená od štandardného uplatňovania zákona o konkurze, bola neoprávnene vykonaná [Slovenskou republikou] v rozpore s článkom 108 ods. 3 [ZFEÚ] a je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

...

Článok 3

1. [Slovenská republika] vymôže od NCHZ neoprávnenú pomoc uvedenú v článku 1.
2. Vzhľadom na hospodársku kontinuitu medzi NCHZ a [žalobkyňou] sa povinnosť vrátenia pomoci rozširuje aj na [žalobkyňu].
3. Sumy, ktoré sa majú vymôcť, zahŕňajú úroky odo dňa, kedy boli tieto sumy poskytnuté NCHZ, až do ich skutočného vrátenia.
4. Úrok sa vypočíta na zloženom základe v súlade s kapitolou V nariadenia (ES) č. 794/2004... a nariadením (ES) č. 271/2008..., ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 794/2004.

Článok 4

1. Vymoženie pomoci uvedenej v článku 1 bude okamžité a účinné.
2. [Slovenská republika] zabezpečí, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov od dátumu oznámenia tohto rozhodnutia.

Článok 5

1. [Slovenská republika] do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia predloží tieto informácie:
  - a) celkovú sumu (istinu a úroky z vymáhanej sumy), ktorá sa má od príjemcov vymôcť;
  - b) podrobný opis opatrení, ktoré sa prijali alebo ktoré sa plánujú prijať na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím;
  - c) dokumenty preukazujúce, že príjemcovi bolo nariadené vrátiť pomoc.
2. [Slovenská republika] bude informovať Komisiu o priebehu vnútroštátnych opatrení prijatých na vykonanie tohto rozhodnutia až do vymoženía pomoci uvedenej v článku 1. Na požiadanie Komisie bezodkladne poskytne informácie o opatreniach, ktoré sa prijali alebo ktoré sa plánujú prijať na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím. Takisto poskytne podrobné informácie o výške pomoci a úroku z vymáhanej sumy, ktoré už príjemcovia vrátili.

Článok 6

Toto rozhodnutie je určené [Slovenskej republike].“

III. Konanie

- 21 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. marca 2015 podala žalobkyňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 22 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. júla 2015 podala AlzChem návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.
- 23 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 6. augusta 2015 žalobkyňa požiadala, aby sa s určitými informáciami uvedenými v žalobe a v jej prílohách, ako aj v replike a v jej prílohe zaobchádzalo dôverne vo vzťahu k AlzChem, ak sa vyhovie jej návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania. K svojej žiadosti pripojila nedôverné znenie týchto písomností.
- 24 Predseda deviatej komory uznesením z 22. septembra 2015 vyhovel návrhu AlzChem na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Vedľajšiemu účastníkovi boli doručené nedôverné znenia žaloby, repliky a ich príloh, ktoré pripravila žalobkyňa. Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 8. októbra 2015 vedľajší účastník vyjadril nesúhlas so žiadosťou o dôverné zaobchádzanie.
- 25 Dňa 8. októbra 2015 bola prejednávaná vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi zasadajúcemu v deviatej komore. Rozhodnutím predsedu Všeobecného súdu z 3. októbra 2016 bola prejednávaná vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi. Keďže sa zmenilo zloženie komôr Všeobecného súdu, podľa článku 27 ods. 5 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bol sudca spravodajca pridelený k šiestej komore, ktorej bola z tohto dôvodu prejednávaná vec pridelená.
- 26 Dňa 6. februára 2017 Všeobecný súd (šiesta komora) položil žalobkyni písomné otázky týkajúce sa jej žiadosti o dôverné zaobchádzanie. Žalobkyňa odpovedala na tieto otázky v určenej lehote.
- 27 Predseda šiestej komory Všeobecného súdu uznesením z 13. septembra 2017, Fortischem/Komisía (T-121/15, neuverejnené, EU:T:2017:648), vyhovel žiadosti o dôverné zaobchádzanie s určitými informáciami uvedenými v žalobe, ako aj s určitými údajmi uvedenými vo viacerých prílohách žaloby a repliky a v zostávajúcej časti žiadosti o dôverné zaobchádzanie zamietol. Rozhodnutie o trovách bolo

odložené na neskôr. Dňa 26. októbra 2017 bolo vedľajšiemu účastníkovi doručené nedôverné znenie listín uvedených v bodoch 1 a 2 výroku uznesenia z 13. septembra 2017, Fortischem/Komisia (T-121/15, neuvěřené, EU:T:2017:648), ktoré pripravila žalobkyňa.

- 28 Dňa 5. januára 2018 vedľajší účastník doručil do kancelárie Všeobecného súdu vyjadrenie vedľajšieho účastníka.
- 29 Komisia a žalobkyňa 5. a 7. februára 2018 doručili do kancelárie Všeobecného súdu svoje pripomienky k vyjadreniu vedľajšieho účastníka.
- 30 Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky, pričom ich vyzval, aby predložili určitý dokument. Účastníci konania odpovedali na tieto otázky v určených lehotách a predložili vyžiadany dokument.
- 31 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočítané na pojednávaní 10. apríla 2019.

IV. Návrhy účastníkov konania

- 32 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil článok 1 a články 3 až 5 napadnutého rozhodnutia,
  - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 33 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
  - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 34 Vedľajší účastník v podstate navrhuje zamietnuť žalobu.

V. Právny stav

- 35 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza šesť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti vykonať starostlivé a nestranné preskúmanie, ako aj na porušení povinnosti spolupráce, ktorú má Komisia. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ, pokiaľ ide o záver Komisie týkajúci sa existencie štátnej pomoci poskytnutej NCHZ. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článku 14 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) z dôvodu rozšírenia povinnosti vymáhania údajnej štátnej pomoci na žalobkyňu. Piaty, subsidiárne uvedený žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu neobmedzenia rozšírenia povinnosti vymáhania údajnej štátnej pomoci na žalobkyňu na 60 % sumy uvedenej pomoci. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 296 ZFEÚ, pokiaľ ide o záver Komisie týkajúci sa existencie hospodárskej kontinuity.

36 Všeobecný súd sa domnieva, že je vhodné preskúmať najprv tretí žalobný dôvod, potom prvé dve časti prvého žalobného dôvodu, druhý žalobný dôvod, tretiu časť prvého žalobného dôvodu, šiesty žalobný dôvod a štvrtý žalobný dôvod a napokon piaty žalobný dôvod.

A. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ, pokiaľ ide o záver Komisie týkajúci sa existencie štátnej pomoci poskytnutej NCHZ

37 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia musí podľa judikatúry dostatočne opísať dôvody, pre ktoré skutkové a právne okolnosti, ktoré zhromaždila, preukazujú existenciu štátnej pomoci. Komisia preto tiež musí vysvetliť dôvody, pre ktoré skutkové a právne tvrdenia uvedené dotknutým štátom nestačili na vyvrátenie existencie takej pomoci. Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je z viacerých hľadísk neodôvodnené. V prvom rade uvedené rozhodnutie nie je odôvodnené, pokiaľ ide o závery Komisie, podľa ktorých bola zákonom o strategických spoločnostiach NCHZ priznaná hospodárska výhoda, ktorú by táto spoločnosť nezískala v rámci štandardného konkurzného konania. Podľa žalobkyne napriek tomu, že slovenské orgány uviedli podrobné skutkové tvrdenia preukazujúce, že veritelia by sa rozhodli pre pokračovanie prevádzky NCHZ, Komisia sa nezaoberala obsahom týchto indícií a namiesto toho len vyjadrila všeobecné a arbitrárne pochybnosti. V druhom rade je napadnuté rozhodnutie neodôvodnené, pokiaľ ide o to, že zákon o strategických spoločnostiach nespĺňal kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve.

38 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, spochybňuje dôvodnosť argumentácie žalobkyne.

39 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby mali dotknuté osoby možnosť poznať dôvody prijatého opatrenia a súd Únie mohol vykonať jeho preskúmanie [pozri rozsudok z 13. decembra 2018, AlzChem/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 70 (neuvverejnený) a citovanú judikatúru].

40 Povinnosť odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby dotknuté týmto aktom v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ [rozsudok z 13. decembra 2018, AlzChem/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 71 (neuvverejnený)].

41 Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, lebo otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext, ako aj na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť. Komisia najmä nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktorých sa pred ňou dovolávali dotknuté osoby. Stačí, ak uvedie skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadný význam [pozri rozsudok z 13. decembra 2018, AlzChem/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 72 (neuvverejnený) a citovanú judikatúru].

42 Napokon žalobný dôvod založený na porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ je odlišný od žalobného dôvodu založeného na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Zatiaľ čo prvý z nich, ktorým sa namieta neexistencia alebo nedostatok odôvodnenia, totiž spočíva v porušení podstatných formálnych náležitostí v zmysle článku 263 ZFEÚ a predstavuje dôvod týkajúci sa verejného poriadku, ktorý musí súd Únie preskúmať z úradnej povinnosti, druhý z nich, ktorý sa týka zákonnosti rozhodnutia z meritórneho hľadiska, spočíva v porušení právneho pravidla súvisiaceho s uplatňovaním Zmluvy o FEÚ v zmysle toho istého článku 263 ZFEÚ a môže byť preskúmaný súdom Únie len vtedy, ak sa ho žalobca dovoláva. Povinnosť odôvodnenia je teda otázkou odlišnou od otázky dôvodnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67).

- 43 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 39 až 42 vyššie je potrebné preskúmať, či napadnuté rozhodnutie trpí neexistenciou alebo nedostatkom odôvodnenia v zmysle článku 296 ZFEÚ.
- 44 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že záväzky NCHZ voči rôznym štátnym subjektom vznikli v dôsledku stratového charakteru pokračujúcej prevádzky. Uviedla, že – na rozdiel od praxe zodpovedajúcej všeobecným konkurzným predpisom – ustanovený konkurzný správca nevykonával nijakú analýzu a o budúcnosti NCHZ sa nemohlo rozhodnúť na žiadnom zasadnutí veriteľov. Poukázala na to, že ustanovený konkurzný správca uznal, že na základe zákona o strategických spoločnostiach bol povinný zabezpečiť prevádzku NCHZ, pričom vôbec nemohol zvážiť iné riešenia (odôvodnenia 79 a 80 napadnutého rozhodnutia).
- 45 V tejto súvislosti sa Komisia domnievala, že rozhodnutie uplatňovať zákon o strategických spoločnostiach na NCHZ nebolo založené na úvahách, ktoré by brali do úvahy veriteľa tejto spoločnosti, ale na iných verejno-politických úvahách, keďže v znení rozhodnutia slovenskej vlády sa uvádza len strata pracovných miest a konkurencieschopnosti v slovenskom chemickom priemysle, a teda v celej slovenskej ekonomike. Podľa Komisie rozhodnutie štátu uplatňovať uvedený zákon na NCHZ preto zjavne nebolo odôvodnené na základe zásady veriteľa v trhovom hospodárstve (odôvodnenie 82 napadnutého rozhodnutia).
- 46 V reakcii na tvrdenia uvedené slovenskými orgánmi, podľa ktorých by sa veriteľa pravdepodobne rozhodli pre pokračovanie prevádzky NCHZ, aj keby sa na ňu zákon o strategických spoločnostiach neuplatnil, Komisia najmä spresnila, že v analýze prvého správcu z 26. októbra 2009 (ďalej len „analýza z 26. októbra 2009“), na ktorú sa odvolávajú slovenské orgány, neboli spoľahlivo preskúmané ostatné možné riešenia, že nebolo vykonané podrobnejšie preskúmanie a že rozhodnutie o pokračovaní prevádzky NCHZ, ktoré bolo prijaté na začiatku druhého obdobia konkurzu, bolo prijaté v čase, keď bola ekonomická situácia veriteľov odlišná (odôvodnenia 82 až 84 napadnutého rozhodnutia). Podľa Komisie analýza správcu z marca 2014 (ďalej len „analýza z marca 2014“), vychádzajúca z metodiky použitej na analýzu situácie počas uvedeného druhého obdobia, bola veľmi stručná, hypotetická a vypracovaná *ex post* (odôvodnenie 87 napadnutého rozhodnutia). Komisia dospela k záveru, že slovenské orgány nepreukázali, že ak by sa zákon o strategických spoločnostiach neuplatnil na NCHZ, pokračovanie prevádzky tejto spoločnosti by bolo schválené na začiatku konkurzného konania alebo počas roka 2010 na základe riadnej hĺbkovej analýzy a diskusie všetkých zúčastnených strán (odôvodnenie 88 napadnutého rozhodnutia).
- 47 Okrem toho Komisia zdôraznila odstránenie neistoty, ktorá je nevyhnutne spojená s rozhodovaním podľa štandardných konkurzných predpisov, z dôvodu uplatnenia zákona o strategických spoločnostiach, keďže prinajmenšom do skončenia účinnosti uvedeného zákona na konci roka 2010 bolo zaručené pokračovanie úplnej prevádzky NCHZ. Podľa Komisie to predstavovalo „jasný signál“ v odvetví, konkrétne v odvetví chemického priemyslu, v ktorom bola bezpečnosť dodávok pre zákazníkov mimoriadne dôležitá. Komisia uviedla, že NCHZ stratila v rokoch 2009 a 2010 niektorých zákazníkov, ako to vyplývalo z ekonomickej analýzy správcu vypracovanej po skončení účinnosti zákona o strategických spoločnostiach. Preto sa domnievala, že ak by sa tento zákon neuplatňoval na NCHZ, existovalo by podstatne vyššie riziko, že v dôsledku neistoty vyplývajúcej z konkurzného konania poklesnú predaje, ako aj zvýšené riziko, že veriteľa by mohli považovať pokračovanie prevádzky NCHZ za ekonomicky neúčelné a využiť možnosť zastavenia prevádzky NCHZ (odôvodnenia 85, 86, 88 a 89 napadnutého rozhodnutia).
- 48 Komisia dospela k záveru, že uplatnenie zákona o strategických spoločnostiach poskytlo NCHZ hospodársku výhodu, pretože chránilo túto spoločnosť pred normálnym priebehom konkurzného konania podľa zákona o konkurze, keďže pripravilo ustanoveného konkurzného správcu, veriteľov a konkurzný súd o možnosť zastaviť prevádzku NCHZ alebo výrazne znížiť počet zamestnancov, či už na začiatku konkurzného konania, alebo v priebehu roka 2010, s ohľadom na vývoj hospodárskej situácie tejto spoločnosti. Podľa Komisie prvé opatrenie tiež poskytlo NCHZ, ako aj tretím stranám, najmä zákazníkovi a dodávateľovi, istotu pokračovania prevádzky tejto spoločnosti, hoci také

pokračovanie podľa štandardných podmienok konkurzu nie je nikdy zabezpečené, a tým poskytlo uvedenej spoločnosti privilegované zaobchádzanie oproti jej konkurentom v podobnej situácii (odôvodnenia 78, 85, 89 a 90 napadnutého rozhodnutia).

- 49 Z týchto úvah Komisie uvedených v napadnutom rozhodnutí vyplýva, že – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – Komisia uviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ poskytlo tejto spoločnosti hospodársku výhodu, ktorú by nedosiahla v rámci štandardných konkurzných predpisov. Opísala tak svoju analýzu dôsledkov uplatňovania tohto zákona, teda automatické pokračovanie prevádzky NCHZ a prekážku hromadného prepúšťania, a to nezávisle od vývoja ekonomickej situácie tejto spoločnosti a v čase, keď nebola schopná uhrádzať svoje záväzky, najmä voči rôznym verejným subjektom. Komisia tiež spomenula svoj záver, že toto automatické pokračovanie prevádzky NCHZ poskytlo jej zákazníkom a jej dodávateľom záruku, ktorá by neexistovala v rámci štandardného konkurzného konania.
- 50 Okrem toho Komisia – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – uviedla dôvody, pre ktoré zastávala názor, že uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach nespĺňa kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve, a „[neobmedzila] svoju argumentáciu na konštatovanie, že uplatňovanie [uvedeného] zákona... spočívalo na verejno-politických úvahách, ktoré by súkromný veriteľ nevzal do úvahy“. Po sformulovaní tohto záveru totiž Komisia – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – tiež odpovedala na tvrdenia slovenských orgánov týkajúce sa stanovísk, ktoré zaujal prvý správca a správca. V tejto súvislosti uviedla dôvody, pre ktoré na jednej strane odmietla tak analýzu z 26. októbra 2009, ako aj analýzu z marca 2014 a na druhej strane sa domnievala, že nemá k dispozícii dôkazy o tom, že príslušný orgán by sa vyslovil v prospech pokračovania prevádzky NCHZ počas prvého obdobia konkurzu. Komisia teda uviedla, že podľa jej názoru analýza z marca 2014, vychádzajúca z metodiky použitej na analýzu uvedeného obdobia, bola veľmi stručná, hypotetická a vypracovaná *ex post*, pričom v tejto súvislosti odkázala na rôzne body troch rozsudkov súdov Únie, v ktorých sa konštatovalo, že na účely uplatňovania kritéria súkromného investora sú relevantné len dostupné informácie a vývoj, ktorý sa dal predvídať v čase prijatia predmetného štátneho rozhodnutia. Navyše spomenula, že podľa jej názoru slovenské orgány nepreukázali, že na začiatku konkurzného konania alebo v priebehu roka 2010 by pokračovanie prevádzky NCHZ bolo skutočne schválené na základe riadnej hĺbkovej analýzy a diskusie všetkých zúčastnených strán. Napokon poukázala na rozdiel v ekonomickej situácii veriteľov pri prijatí rozhodnutia na začiatku druhého obdobia.
- 51 Okrem toho argumentácia žalobkyne týkajúca sa neexistencie vysvetlení Komisie, pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré by sa príslušný orgán vyslovil v neprospech pokračovania prevádzky NCHZ, sa netýka primeranosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ale svedčí o nesúhlase žalobkyne s dôvodnosťou argumentácie, ktorú použila Komisia pri svojej analýze, ako aj jej záverov v tom zmysle, že žalobkyňa spochybňuje skutočnosť, že nebolo preukázané, ako by rozhodol príslušný orgán. Podľa judikatúry citovanej v bode 42 vyššie pritom treba otázku dodržania povinnosti odôvodnenia a otázku dôvodnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia rozlíšiť.
- 52 Preto nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je neodôvodnené, pokiaľ ide o záver Komisie týkajúci sa existencie štátnej pomoci poskytnutej NCHZ, a tretí žalobný dôvod teda treba zamietnuť.

B. O prvej a druhej časti prvého žalobného dôvodu, ktoré sú založené na neexistencii prevodu štátnych prostriedkov a hospodárskej výhody poskytnutej NCHZ

- 53 Prvý žalobný dôvod, ktorý je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, sa skladá z troch častí. V rámci prvej časti žalobkyňa popiera, že vyhlásenie NCHZ za „strategickú spoločnosť“ spôsobilo prevod štátnych prostriedkov. V rámci druhej časti tvrdí, že toto opatrenie neposkytlo NCHZ hospodársku výhodu. V rámci tretej časti tvrdí, že aj keby Komisia bola oprávnená konštatovať, že prvým opatrením bola NCHZ poskytnutá štátna pomoc, dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia pri výpočte výšky tejto pomoci.

- 54 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv prvé dve časti prvého žalobného dôvodu, ktoré sa týkajú kvalifikácie predmetného opatrenia ako štátnej pomoci, zatiaľ čo jeho tretia časť, ktorá sa týka výpočtu výšky tejto pomoci, bude preskúmaná po analýze druhého žalobného dôvodu.
- 55 V rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že posúdenie Komisie uvedené v odôvodneniach 75 až 77 napadnutého rozhodnutia nepreukazuje, že v dôsledku vyhlásenia NCHZ za „strategickú spoločnosť“ došlo k prevodu štátnych prostriedkov. V prvom rade tvrdí, že vyhlásenie NCHZ za strategickú spoločnosť nevedlo k takému prevodu, lebo Slovenská republika nemusela znášať nijaké dodatočné náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by musela znášať, ak by sa uskutočnilo štandardné konkurzné konanie. Podľa žalobkyne z judikatúry vyplýva, že prevod štátnych prostriedkov si vyžaduje viac než abstraktné riziko zvýšenia verejných záväzkov v dôsledku pokračovania prevádzky spoločnosti počas konkurzného konania, pokiaľ je zvýšenie verejných záväzkov nevyhnutným dôsledkom uplatňovania predmetného zákona o konkurze. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok z 1. decembra 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579, body 36, 41 a 43). V druhom rade vo svojich pripomienkach k vyjadreniu vedľajšieho účastníka tvrdí, že prirodzené dôsledky pokračovania prevádzky počas konkurzného konania v nijakom prípade nemožno označiť za „faktické vzdanie sa verejných pohľadávok“. Žalobkyňa sa domnieva, že ak by sa prijalo také tvrdenie, každé pokračovanie prevádzky spojené so zvýšením záväzkov voči verejným veriteľom počas konkurzného konania by sa mohlo považovať za prevod štátnych prostriedkov. V treťom rade žalobkyňa v replike uvádza, že uznáva, že kritérium sformulované v rozsudku z 1. decembra 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579), na určenie, či došlo k prevodu štátnych prostriedkov, je dosť podobné kritériu, ktoré umožňuje určiť, či bola poskytnutá hospodárska výhoda.
- 56 V rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia v súvislosti s existenciou hospodárskej výhody poskytnutej NCHZ z dôvodu, že táto spoločnosť bola vyhlásená za „strategickú spoločnosť“. V prvom rade NCHZ nezískala nijakú výhodu, ktorú by nezískala na základe štandardných konkurzných predpisov, keďže jej veritelia by sa v každom prípade rozhodli pre pokračovanie jej prevádzky a dočasný zákaz hromadného prepúšťania zvýhodnil len Slovenskú republiku, a nie NCHZ. V druhom rade uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach spĺňalo kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve, lebo bolo ekonomicky výhodné pre verejných veriteľov.
- 57 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, spochybňuje dôvodnosť argumentácie žalobkyne.

1. Pripomenutie judikatúry

- 58 Na úvod treba pripomenúť, že ak sa má opatrenie považovať za štátnu pomoc, musí spĺňať všetky podmienky uvedené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Po prvé musí ísť o zásah zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov. Po druhé tento zásah musí byť spôsobilý ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí príjemcovi poskytovať selektívnu výhodu. Po štvrté musí narušovať hospodársku súťaž alebo hroziť jej narušením [pozri rozsudok z 13. decembra 2018, *AlzChem/Komisia*, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 59 (neuvverejnený) a citovanú judikatúru].
- 59 Podľa ustálenej judikatúry len výhody poskytované priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov alebo predstavujúce pre štát dodatočnú záťaž možno považovať za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Zo samotného znenia tohto ustanovenia a procesných pravidiel zavedených článkom 108 ZFEÚ totiž vyplýva, že výhody poskytnuté inými prostriedkami, ako sú štátne prostriedky, nespádajú do rozsahu pôsobnosti predmetných ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. marca 1993, *Slovan Neptun*, C-72/91 a C-73/91, EU:C:1993:97, bod 19; z 1. decembra 1998, *Ecotrade*, C-200/97, EU:C:1998:579, bod 35, a z 13. marca 2001, *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, bod 58).

- 60 Treba pritom uviesť, že podľa ustálenej judikatúry na to, aby sa výhoda poskytnutá jednému alebo viacerým podnikom mohla považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, netreba vo všetkých prípadoch dokázať, že došlo k prevodu štátnych prostriedkov (rozsudok z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia, C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 55; pozri v tomto zmysle tiež rozsudky z 15. marca 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, EU:C:1994:100, bod 14, a z 19. mája 1999, Taliansko/Komisia, C-6/97, EU:C:1999:251, bod 16).
- 61 Pojem „pomoc“ teda zahŕňa nielen pozitívne plnenia, ako sú subvencie, ale aj zásahy, ktoré rôznymi formami znižujú náklady, ktoré obvykle zaťažujú rozpočet podniku, a hoci nie sú subvenciami v úzkom zmysle slova, majú rovnakú povahu a rovnaké účinky (pozri rozsudok z 21. marca 2013, Komisia/Buczek Automotive, C-405/11 P, neverejnený, EU:C:2013:186, bod 30 a citovanú judikatúru; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i., C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, bod 101 a citovanú judikatúru).
- 62 Okrem toho podľa judikatúry má pojem štátna pomoc, ktorý je definovaný v Zmluve, právnu povahu a musí sa vykladať na základe objektívnych kritérií. Z tohto dôvodu musí súd Únie v zásade a s ohľadom tak na konkrétne okolnosti sporu, o ktorom rozhoduje, ako aj na technickú povahu alebo zložitost' hodnotení uskutočnených Komisiou vykonať celkové preskúmanie, pokiaľ ide o otázku, či opatrenie patrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ (rozsudok z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 111).
- 63 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že súdu Únie síce neprináleží, aby v rámci preskúmania, ktoré uskutočňuje v súvislosti s komplexnými ekonomickými posúdeniami Komisie v oblasti štátnej pomoci, nahradil ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením (rozsudky z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 75, a z 21. marca 2013, Komisia/Buczek Automotive, C-405/11 P, neverejnený, EU:C:2013:186, bod 49).
- 64 Súd Únie však musí najmä preveriť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a súladnosť, ale tiež preskúmať, či tieto dôkazy ako celok predstavujú relevantné údaje, ktoré musia byť zohľadnené pri posúdení komplexnej situácie, a či môžu opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (rozsudky z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 76, a z 21. marca 2013, Komisia/Buczek Automotive, C-405/11 P, neverejnený, EU:C:2013:186, bod 50).

2. Napadnuté rozhodnutie

- 65 Úvahy, ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí v súvislosti s existenciou hospodárskej výhody poskytnutej NCHZ z dôvodu, že bola vyhlásená za „strategickú spoločnosť“, sú uvedené v bodoch 44 až 48 vyššie.
- 66 Čo sa týka použitia štátnych prostriedkov z dôvodu prvého opatrenia, Komisia sa domnievala, že „vyhlásením [NCHZ za strategickú spoločnosť] bola prevádzka spoločnosti udržaná napriek existencii jasného rizika (ktoré sa aj naplnilo), že výnosy nebudú stačiť na pokrytie nákladov na prevádzku počas konkurzu vrátane odvodov na sociálne zabezpečenie a ostatných záväzkov voči štátu“ (odôvodnenie 74 napadnutého rozhodnutia). Ďalej uviedla, že „pokračovanie prevádzky a hromadenie dodatočných záväzkov v dôsledku uplatnenia zákona [o strategických spoločnostiach] sťažili existujúcim verejným veriteľom NCHZ vymáhanie ich existujúcich pohľadávok“ (odôvodnenie 76 napadnutého rozhodnutia). Napokon dospela k záveru, že vyhlásenie NCHZ za strategickú spoločnosť viedlo k poskytnutiu štátnych prostriedkov vo forme verejných pohľadávok, ktoré NCHZ neuspokojila počas prvého obdobia konkurzu (odôvodnenie 77 napadnutého rozhodnutia).

3. O kvalifikácii prvého opatrenia ako štátnej pomoci Komisiou

- 67 Na úvod treba konštatovať – pokiaľ ide o podmienky, ktoré musia byť podľa judikatúry citovanej v bode 58 vyššie splnené, aby sa určitý zásah mohol považovať za štátnu pomoc –, že žalobkyňa nespochybňuje selektívnu povahu prvého opatrenia ani to, že toto opatrenie je spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.
- 68 Navyše treba poukázať na to, že hoci žalobkyňa svojou argumentáciou uvedenou na podporu tejto časti prvého žalobného dôvodu nespochybňuje skutočnosť, že prvé opatrenie možno pripísať štátu, uvádza, že chce spochybniť skutočnosť, že uvedené opatrenie sa týkalo štátnych prostriedkov v zmysle dodatočnej záťaže pre štát alebo verejné subjekty, a usiluje sa preukázať, že NCHZ by sa nenachádzala v odlišnej ekonomickej situácii, ak by sa jej situácia spravovala ustanoveniami zákona o konkurze. Je však potrebné konštatovať, že žalobkyňa touto argumentáciou v podstate spochybňuje existenciu hospodárskej výhody. Pokiaľ ide o jej analýzu podmienky týkajúcej sa existencie výhody, v žalobe navyše poukazuje na „vyššie uvedené dôkazy“, teda dôkazy, ktoré uviedla v súvislosti s pojmom prevod štátnych prostriedkov, a uvádza, že z nich jasne vyplýva, že NCHZ nezískala nijakú výhodu, ktorú by nezískala na základe štandardných konkurzných predpisov. Preto treba túto argumentáciu žalobkyne pripojiť k skúmaniu druhej časti prvého žalobného dôvodu a prvé dve časti tohto žalobného dôvodu treba preskúmať spoločne.
- 69 Na účely posúdenia existencie hospodárskej výhody poskytnutej NCHZ z dôvodu prvého opatrenia a zákonnosti napadnutého rozhodnutia v tomto smere je potrebné konštatovať, že hoci sa žalobkyňa a Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, zhodujú na tom, že v prejednávanom prípade je relevantný rozsudok z 1. decembra 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579), vyvodzujú z neho odlišné závery.
- 70 Žalobkyňa sa domnieva, že na posúdenie otázky, či sa uplatňovaním zákona o strategických spoločnostiach poskytla NCHZ hospodárska výhoda, treba vykonať dvojfázové preskúmanie. V prvom rade je potrebné určiť, či uvedený zákon umožnil NCHZ získať hospodársku výhodu, ktorú by nezískala v prípade uplatnenia zákona o konkurze, a preskúmať „alternatívny scenár“, čo si vyžaduje spätnú hypotetickú analýzu. V prípade, ak bude odpoveď na túto prvú otázku záporná, existenciu hospodárskej výhody možno vylúčiť, lebo NCHZ v skutočnosti nebola zvýhodnená viac, než by bola zvýhodnená podľa štandardných konkurzných predpisov. V druhom rade, ak bude odpoveď na túto prvú otázku kladná, existenciu hospodárskej výhody možno vylúčiť, ak Slovenská republika pri uplatňovaní zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ postupovala ako hospodársky subjekt v trhovom hospodárstve, a preto uplatňovanie uvedeného zákona bolo v súlade s jej ekonomickými záujmami.
- 71 Naproti tomu Komisia sa domnieva, že stanovisko žalobkyne zbavuje obsahu judikatúru týkajúcu sa kritéria hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve.
- 72 Je potrebné poukázať na to, že podľa rozsudkov z 1. decembra 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579, bod 45), a zo 17. júna 1999, *Piaggio* (C-295/97, EU:C:1999:313, bod 43), treba vychádzať z toho, že uplatňovanie predpisov, ktoré sa odchyľujú od štandardných konkurzných predpisov, na určitý podnik predstavuje poskytnutie štátnej pomoci v dvoch situáciách. V prvej situácii je v podstate preukázané, že tomuto podniku sa povolilo, aby pokračoval vo svojej ekonomickej činnosti za okolností, v ktorých by taká možnosť bola v rámci uplatňovania štandardných konkurzných predpisov vylúčená. V druhej situácii je v podstate preukázané, že tento podnik získal jednu alebo viaceré výhody, akými sú štátna záruka, znížená sadzba dane, oslobodenie od povinnosti platiť pokuty alebo iné peňažné sankcie alebo praktické úplné alebo čiastočné vzdanie sa verejných pohľadávok, ktorých by sa iný platobne neschopný podnik v rámci uplatňovania štandardných konkurzných predpisov nemohol domáhať.

73 Posúdenie prvého opatrenia Komisiou v napadnutom rozhodnutí treba preskúmať vzhľadom na tieto úvahy s cieľom určiť, či Komisia dospela k záveru, že týmto opatrením sa NCHZ poskytla štátna pomoc, bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia.

74 V tejto súvislosti je potrebné preskúmať v prvom rade podmienky, za ktorých bolo pokračovanie prevádzky NCHZ povolené z dôvodu uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach, a dôsledky spojené s jeho uplatňovaním. V druhom rade treba preskúmať tvrdenie žalobkyne, že rozhodnutie Slovenskej republiky uplatniť na NCHZ zákon o strategických spoločnostiach spĺňalo kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve. V treťom rade treba preskúmať tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých by bola situácia rovnaká, ak by sa na NCHZ uplatnili štandardné konkurzné predpisy.

a) O podmienkach uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ z dôvodu jej vyhlásenia za „strategickú spoločnosť“ a dôsledkoch spojených s týmto uplatňovaním

75 Je preukázané, že v prejednávanom prípade prvý správca v dôsledku vyhlásenia NCHZ za „strategickú spoločnosť“ nemal inú možnosť než pokračovať v prevádzke NCHZ, ktorá sa vyžadovala z dôvodu uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach (odôvodnenie 80 napadnutého rozhodnutia). Preto počas prvého obdobia konkurzu, v ktorom sa na NCHZ uplatňoval uvedený zákon, táto spoločnosť musela pokračovať vo svojej činnosti bez ohľadu na to, v akej ekonomickej situácii sa nachádzala, a nezávisle od akejkoľvek úvahy týkajúcej sa záujmu jej veriteľov, a teda aj v prípade, ak sa jej záväzky zvyšovali a prekračovali jej príjmy (odôvodnenia 78, 80 a 81 napadnutého rozhodnutia).

76 Za týchto okolností, hoci činnosť NCHZ bola na konci roka 2009 stratová, čo je uvedené v analýze z 26. októbra 2009, sa predkonkurzní verejní veritelia, ktorí mali pokonkurzné pohľadávky, dostali do situácie, v ktorej museli počas obdobia, ktoré nebolo možné skrátiť, strpieť veľmi pravdepodobné zvýšenie neuhradených záväzkov voči nim.

77 V tejto súvislosti skutočnosť, že v rámci uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach bolo automatické pokračovanie prevádzky NCHZ spojené s prekážkou hromadného prepúšťania, spôsobila ešte väčšie riziko zvýšenia záväzkov NCHZ, najmä voči verejným veriteľom, medzi ktorých patrí Sociálna poisťovňa, a.s., a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. Z dôvodu uvedenej prekážky sa totiž náklady na prevádzku NCHZ nemohli znížiť prostredníctvom zníženia počtu zamestnancov. NCHZ pritom musela byť schopná platiť svojim dodávateľom v rámci automatického pokračovania svojej činnosti a vzhľadom na svoju finančnú situáciu nemohla súčasne v plnom rozsahu znášať sociálne náklady vo vzťahu k dvom uvedeným verejným veriteľom. Je potrebné poukázať na to, že uvedená prekážka jej naopak umožnila ponechať si zamestnancov, aby mohla pokračovať vo svojej činnosti.

78 Okrem toho prvé opatrenie poskytlo zákazníkom istotu zachovania činnosti NCHZ počas celého prvého obdobia konkurzu, ako to Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia 85 a 86 napadnutého rozhodnutia).

79 Preto sa Komisia nedopustila nesprávneho posúdenia, keď uviedla dôsledky vyplývajúce z uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ.

b) O tvrdení žalobkyne, že rozhodnutie Slovenskej republiky vyhlásiť NCHZ za „strategickú spoločnosť“ spĺňalo kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve

80 Podľa žalobkyne uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach spĺňalo kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve, lebo bolo ekonomicky výhodné pre verejných veriteľov. V prvom rade kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve sa nevzťahuje len na opatrenia, ktoré môžu teoreticky prijať súkromné hospodárske subjekty, ale aj na tie opatrenia, ktoré vzhľadom na ich suverénnu povahu môže prijať len štát, ako sú legislatívne akty. Verejno-politické úvahy navyše

nebránia splneniu kritéria hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve, lebo článok 107 ods. 1 ZFEÚ nerozlišuje jednotlivé ciele opatrení alebo ich jednotlivé dôvody, ale ich vymedzuje len na základe ich účinkov.

- 81 V druhom rade kritérium súkromného veriteľa sa vzťahuje nielen na pohľadávky štátu, ktoré sa spravujú súkromným právom, ale aj na verejnoprávne pohľadávky štátu, ako sú pohľadávky týkajúce sa zaplatenia príspevkov na sociálne zabezpečenie. V prejednávanom prípade je uvedené kritérium splnené, lebo pokračovanie prevádzky NCHZ sa má považovať za scenár, ktorý je pre verejných veriteľov z ekonomického hľadiska jednoznačne najvýhodnejší. Na vykonanie tohto porovnania treba vziať do úvahy všetky relevantné údaje známe ku dňu prijatia prvého opatrenia.
- 82 Po prvé podľa žalobkyne všetci predkonkurzní nezabezpečení aj zabezpečení verejní veritelia mali zjavný záujem na pokračovaní prevádzky NCHZ, lebo to bol jediný spôsob, ako dosiahnuť aspoň čiastočné uspokojenie ich predkonkurzných pohľadávok, a vôbec nehrozilo, že im vzniknú ďalšie finančné náklady. Z rozhodnutia Slovenskej republiky vyhlásiť NCHZ za „strategickú spoločnosť“ jednoznačne vyplýva, že vedela, že v prípade likvidácie spoločnosti by sa títo veritelia nachádzali v horšej situácii.
- 83 Po druhé počas konania vo veci formálneho zisťovania slovenské orgány poskytli podrobné informácie, ktoré preukazujú, že ku dňu prijatia prvého opatrenia bolo pokračovanie prevádzky NCHZ najlepšou ekonomickou voľbou aj s prihliadnutím na možné zvýšenie neuhradených záväzkov počas zachovania prevádzky. Napríklad bolo preukázané, že Sociálna poisťovňa, ktorá bola najväčším pokonkurzným verejným veriteľom, by sa v prípade okamžitej likvidácie NCHZ nachádzala v zjavne horšej situácii. V napadnutom rozhodnutí pritom Komisia ani len nespomenula tieto tvrdenia. V replike žalobkyňa ďalej uvádza, že je neprimerane striktné rozlišovať náklady, ktoré by musela niesť Sociálna poisťovňa jednak v prípade pokračovania prevádzky NCHZ a jednak v prípade okamžitej likvidácie NCHZ.
- 84 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní na Všeobecnom súde nespochybnila presnosť predložených číselných údajov.
- 85 Podľa judikatúry kritérium súkromného veriteľa vyžaduje porovnanie správania verejnoprávneho veriteľa so správaním súkromného veriteľa nachádzajúceho sa v najbližšej možnej situácii. Môžu sa vyžadovať skutočnosti, z ktorých vyplýva, že rozhodnutie štátu je založené na ekonomických posúdeniach podobných tým, ktoré by vykonal súkromný veriteľ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. mája 2017, *Fondul Proprietatea*, C-150/16, EU:C:2017:388, body 25 a 26 a citovanú judikatúru).
- 86 Kritérium súkromného veriteľa však nemožno považovať za uplatniteľné v prejednávanom prípade. Slovenská republika totiž počas správneho konania neuviedla nijakú skutočnosť, z ktorej by vyplývalo, že rozhodnutie vyhlásiť NCHZ za „strategickú spoločnosť“ prijala v rámci konania ekonomickej povahy ako veriteľ a nie ako orgán verejnej moci (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 5. júna 2012, *Komisia/EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, body 81 a 82).
- 87 V každom prípade z judikatúry vyplýva, že pokiaľ by Komisia mala pochybnosti o uplatniteľnosti uvedeného kritéria, prináleží jej vykonať celkové posúdenie, zohľadniac okrem prvkov poskytnutých týmto členským štátom aj akýkoľvek iný prvok relevantný v predmetnom prípade, ktorý jej umožní určiť, či predmetné opatrenie vyplýva z postavenia hospodárskeho subjektu, alebo z postavenia orgánu verejnej moci uvedeného členského štátu. Konkrétne môže byť v tejto súvislosti relevantná povaha a predmet tohto opatrenia, kontext, do ktorého patrí, ako aj sledovaný cieľ a pravidlá, ktorým uvedené opatrenie podlieha. Na druhej strane ekonomické posúdenia vykonané po prijatí opatrenia, retrospektívne konštatovanie efektívnej rentability opatrenia prijatého dotknutým členským štátom alebo neskoršie odôvodnenia výberu naozaj prijatého postupu nemôžu postačovať na preukázanie, že tento členský štát prijal predtým alebo súbežne s prijatím opatrenia takéto rozhodnutie ako hospodársky subjekt (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 5. júna 2012, *Komisia/EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, body 85 a 86).

- 88 Zo zákona o strategických spoločnostiach a z rozhodnutia slovenskej vlády o vyhlásení NCHZ za strategickú spoločnosť pritom vyplýva, že jediným cieľom Slovenskej republiky bolo zabrániť nepriaznivým dôsledkom ukončenia činnosti NCHZ pre fungovanie a konkurencieschopnosť celého chemického priemyslu na Slovensku, ako aj nepriaznivému vplyvu na zamestnanosť v dotknutom regióne, ktorý by ohrozil slovenskú ekonomiku. Naproti tomu – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – z rozhodnutia Slovenskej republiky o vyhlásení NCHZ za „strategickú spoločnosť“ nevyplýva, že Slovenská republika vedela, že v prípade likvidácie tejto spoločnosti sa situácia predkonkurzných verejných veriteľov zhorší.
- 89 Ako tvrdí Komisia, prekážka hromadného prepúšťania bola súčasťou hlavného cieľa zákona o strategických spoločnostiach, ktorým bolo zachovať činnosť takých spoločností, čo by bolo nepochybne prinajmenšom ťažšie, ak nie nemožné, ak by opatrenia prijaté ustanoveným správcom v prípade NCHZ mohli viesť k značnému zníženiu počtu zamestnancov.
- 90 Okrem toho v prvom rade argumentácia žalobkyne vychádza z predpokladu, že štát možno považovať za jediného verejného veriteľa. Taký prístup však bol odmietnutý v rozsudku z 13. decembra 2018, AlzChem/Komisía [T-284/15, EU:T:2018:950, body 184 až 196 (neuvěřeně)].
- 91 Ako navyše Komisia v podstate uviedla v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenia 81, 83, 87 a 88 napadnutého rozhodnutia), neexistuje nijaká dostatočná štúdia o uplatňovaní zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ z relevantného obdobia, ktorá by skúmala pokračovanie prevádzky tejto spoločnosti so zreteľom na záujmy verejnoprávnych veriteľov, hoci na účely uplatniteľnosti a uplatňovania kritéria súkromného veriteľa sú relevantné len prvky, ktoré sú k dispozícii, a predvídateľný vývoj v čase, keď sa prijíma predmetné rozhodnutie (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 105). Žalobkyňa ďalej zdôrazňuje, že „nemá možnosť overiť, či také podrobné hodnotenia [otázky, či by bola situácia predkonkurzných verejných veriteľov v prípade likvidácie NCHZ horšia] boli vykonané pred prijatím rozhodnutia [o vyhlásení NCHZ za „strategickú spoločnosť“]“. Tiež spresňuje, že ustanovený správca z dôvodu tohto vyhlásenia nemohol v tom čase vypracovať vyčerpávajúcu analýzu v tom zmysle – ako spresnila na pojednávaní v reakcii na otázku Všeobecného súdu –, že z dôvodu uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach nebolo potrebné vykonať túto analýzu.
- 92 V druhom rade, aj keby sa vzala do úvahy len situácia Sociálnej poisťovne, ako to slovenské orgány tiež uviedli vo svojej druhej odpovedi Komisii z 29. novembra 2013, argumentácia žalobkyne nemôže uspieť. Hoci žalobkyňa tvrdí, že v prípade okamžitej likvidácie by Sociálna poisťovňa, ktorá bola najväčším pokonkurzným verejným veriteľom, mala pohľadávku vyššiu než 3 milióny eur, neuvádza výšku pohľadávky tejto poisťovne v prípade pokračovania prevádzky NCHZ, ktorá sa mala odhadnúť v čase, keď bola táto spoločnosť vyhlásená za „strategickú spoločnosť“, ako to vyžaduje judikatúra citovaná v bode 91 vyššie.
- 93 Okrem toho treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne uvedené v replike, podľa ktorého Slovenská republika vzala do úvahy skutočnosť, že v prípade likvidácie NCHZ bude musieť prostredníctvom Sociálnej poisťovne vyplácať dávky v nezamestnanosti. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že bývalým zamestnancom NCHZ, ako aj zamestnancom iných spoločností priamo dotknutých likvidáciou by sa museli vyplácať dávky v nezamestnanosti a že celková výška týchto platieb by bola oveľa vyššia ako suma údajnej pomoci. Ak by sa pritom také dávky museli vyplácať, nevyplácali by sa NCHZ, ale zamestnancom, pričom niektorí z nich pracujú v iných spoločnostiach než NCHZ. Preto skutočnosť, že Slovenská republika sa môže stať dlžníkom bývalých zamestnancov NCHZ alebo iných spoločností, nemožno vziať do úvahy, pokiaľ ide o skúmanie jej správania ako veriteľa NCHZ. Ako uvádza Komisia, žalobkyňa uznáva, že Slovenská republika mohla byť preto zvýhodnená ako orgán verejnej moci zodpovedný za dávky v nezamestnanosti, na ktoré by mali nárok bývalí zamestnanci, ale nie ako veriteľ NCHZ, čo znamená, že číselné údaje, ktoré uvádza, sú – aj za predpokladu, že by boli

správne – irelevantné. V tejto súvislosti totiž treba konštatovať, že argumentácia žalobkyne je založená na domnienkach, a to tak pokiaľ ide o počet zamestnancov, ktorí by mohli byť dotknutí, ako aj o uskutočnené vyčíslenie.

- 94 Za predpokladu, že v prejednávacom prípade možno uplatniť kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve, preto tvrdenie žalobkyne, že uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ spĺňalo uvedené kritérium, treba zamietnuť.

c) O tvrdeniach žalobkyne, podľa ktorých by bola situácia rovnaká, ak by sa na NCHZ uplatnili štandardné konkurzné predpisy

- 95 Žalobkyňa tvrdí – pričom sa odvoláva na viaceré skutkové okolnosti –, že uplatňovanie zákona o konkurze na NCHZ by viedlo k rovnakej situácii, akú spôsobilo uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach na túto spoločnosť, ktorá preto v súvislosti s povinným zachovaním svojej prevádzky podľa zákona o strategických spoločnostiach nezískala nijakú dodatočnú výhodu.

1) O tvrdení, že prvý správca sa pred prijatím zákona o strategických spoločnostiach vyslovil v prospech pokračovania prevádzky NCHZ

- 96 V prvom rade podľa žalobkyne sa prvý správca 14. októbra 2009, teda pred prijatím zákona o strategických spoločnostiach, vyjadril v prospech pokračovania prevádzky NCHZ. Na podporu tohto tvrdenia žalobkyňa poukazuje na vyhlásenie tlačovej agentúry. Je však potrebné konštatovať, že to bolo skôr vyhlásenie o zámere než rozhodnutie, ktorým mohol byť prvý správca viazaný, keďže tento správca uviedol, že „urobí všetko preto, aby zachoval prevádzku podniku“. Okrem toho bolo uvedené, že tento správca ešte musel predložiť príslušnému slovenskému ministrovi ekonomickú analýzu zachovania prevádzky NCHZ, ktorá bola predložená 26. októbra 2009.
- 97 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že prvý správca sa domnieval, že boli splnené zákonné podmienky na pokračovanie činnosti NCHZ, ako to vysvetlil vo svojom prejave určenom zamestnancom NCHZ na stretnutí, ktoré sa konalo 20. októbra 2009. Žalobkyňa však cituje len časť tohto prejavu. V tomto prejave prvý správca síce spomenul skutočnosť, že na základe prvotného posúdenia dospel k záveru, že hodnota NCHZ ako fungujúcej spoločnosti je podstatne vyššia než v prípade, ak by sa majetok predal inak. Tiež však uviedol, že ďalším, nemenej dôležitým dôvodom jeho rozhodnutia pokračovať v prevádzke bol ekonomický a sociálny význam subjektu v konkurze pre celý dotknutý región a nie len pre „malý počet“ zamestnancov NCHZ, ale aj pre ich rodiny. Tieto dva dôvody, teda ekonomická hodnota NCHZ a sociálny dosah sú navyše ďalej zopakované v jeho prejave. Okrem toho druhý spomenutý dôvod zodpovedá dôvodu uvedenému v súvislosti s prijatím zákona o strategických spoločnostiach. Preto sa nemožno domnievať, že rozhodnutie prvého správcu súviselo len s analýzou ekonomickej situácie NCHZ.
- 98 V treťom rade sa žalobkyňa odvoláva na analýzu z 26. októbra 2009. Na úvod treba konštatovať, že to, čo žalobkyňa označuje za analýzu, je prezentácia, ktorá obsahuje grafy, zoznamy súhrnných úvah týkajúcich sa ekonomických výsledkov za obdobie od januára do novembra 2009, ekonomické opatrenia prvého správcu na štvrtý štvrtrok 2009, ekonomický plán na rok 2010, ako aj záver zložený z troch bodov.
- 99 Po prvé, hoci žalobkyňa tvrdí, že väčšina opatrení spomenutých v analýze z 26. októbra 2009 bola založená na vývoji trhu alebo na rokovaní so súkromnými subjektmi, z predloženého dokumentu to vôbec nevyplýva. Okrem toho, ako uvádza Komisia, je potrebné poukázať na to, že určité opatrenia, ako sú daňové úľavy, predpokladali zásah orgánov verejnej moci.

- 100 Po druhé v analýze z 26. októbra 2009 prvý správca síce dospel k záveru – ako tvrdí žalobkyňa –, že treba udržať NCHZ v prevádzke s cieľom predať ju ako fungujúci podnik, a tak čo najlepšie uspokojiť veriteľov NCHZ. Dodal však, že bude „postupovať výlučne tak, aby zabezpečil, že počas prevádzky [NCHZ nevznikne] nijaká neuhradená pohľadávka, ktorá by úzko súvisela s prevádzkou spoločnosti“. Aj keď teda prvý správca v októbri 2009 konštatoval, že rozhodnutie pokračovať v činnosti NCHZ bolo v tom čase najlepším riešením, neznamená to, že toto rozhodnutie by zostalo nezmenené vzhľadom na vývoj ekonomickej situácie NCHZ v roku 2010.
- 101 Po tretie, hoci žalobkyňa tvrdí, že analýzu z 26. októbra 2009 podporovali číselné údaje o výrobe a nové objednávky zadane od septembra do novembra 2009, ktoré preukazovali, že NCHZ bola naďalej v prevádzke, keďže tieto výsledky boli podobné výsledkom dosiahnutým počas predchádzajúcich ôsmich mesiacov roka 2009 a bolo úplne opodstatnené domnievať sa, že činnosť tejto spoločnosti umožní prilákať investorov, je potrebné poukázať na to, že na jednej strane význam, ktorý treba pripísať zachovaniu úrovne zadaných objednávok, je obmedzený, keďže v októbri 2009 bolo oznámené, že sa prijme zákon o strategických spoločnostiach. Z druhej odpovede slovenských orgánov Komisie z 29. novembra 2013 navyše vyplýva, že v tomto období mali tak príjmy z predaja, ako aj nové objednávky skôr klesajúcu tendenciu. Na druhej strane argumentácia žalobkyne spočíva len na domnienkach, pokiaľ ide o existenciu budúcich investorov.
- 102 Z toho vyplýva, že – aj keby sa konštatovalo, že prvý správca sa nad rámec samotného vyhlásenia o zámere pred prijatím zákona o strategických spoločnostiach vyjadril v prospech pokračovania prevádzky NCHZ, čo Komisia podľa všetkého uznáva – táto skutočnosť v každom prípade nemôže znamenať, že prvý správca by nevyhnutne zastával toto stanovisko počas celého prvého obdobia konkurzu alebo že by sa ním riadil aj správca.

2) O tvrdení, že príslušný orgán by potvrdil prvotné rozhodnutie prvého správcu

- 103 Podľa žalobkyne nie je dôvod domnievať sa, že príslušný orgán by nepotvrdil prvotné rozhodnutie prvého správcu. Žalobkyňa tvrdí, že už bolo jasné, že v prípade likvidácie NCHZ by predkonkurzní veritelia nezískali nijakú náhradu, a preto nemali čo stratiť, ak hlasovali za pokračovanie prevádzky tejto spoločnosti, a že tak zabezpečení veritelia, ako aj veriteľský výbor a konkurzný súd by sa vyslovili v prospech pokračovania prevádzky NCHZ. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukazuje na analýzu z marca 2014, ktorá bola vypracovaná *ex post* na výslovnú žiadosť Komisie. Podľa žalobkyne bolo zrejmé, že náklady na dekontamináciu areálu by dosahovali milióny eur a mali by prednosť pred predkonkurznými pohľadávkami. Navyše tvrdí, že ekonomické ukazovatele v roku 2009 boli určite lepšie než ekonomické ukazovatele v roku 2010, a že hoci skutočný vývoj NCHZ nepriaznivo ovplyvnili určité udalosti na trhu, ku ktorým došlo v roku 2010, na konci roka 2009 ich nebolo možné predvídať. Okrem toho tvrdí, že aj keby zachovanie činnosti NCHZ nebolo v záujme nezabezpečených pokonkurzných verejných veriteľov, títo veritelia by ho nemohli napadnúť.
- 104 V tejto súvislosti treba v prvom rade poukázať na to, že argumentácia žalobkyne spočíva na domnienkach a tvrdeniach, keďže sa opiera o analýzu z 26. októbra 2009, ktorú nemožno považovať za dostatočnú (pozri body 98 až 101 vyššie), a nie je v nej spomenutá nijaká analýza, ktorá by bola uskutočnená počas prvého obdobia konkurzu, pričom neexistencia takej analýzy nie je prekvapujúca, lebo – ako uviedla samotná žalobkyňa (pozri bod 91 vyššie) – prevádzka NCHZ musela pokračovať bez ohľadu na obsah a závery analýzy v tom čase (odôvodnenie 80 napadnutého rozhodnutia). Slovenské orgány navyše vo svojej tretej odpovedi Komisie z 13. januára 2014 uviedli, že hoci sa domnievajú, že následne prijaté rozhodnutia môžu slúžiť ako jasný ukazovateľ, že príslušný orgán by sa vyslovil v prospech pokračovania prevádzky NCHZ, nevedia, ako by tento orgán mohol napokon v decembri 2009 rozhodnúť.

- 105 V druhom rade skutočnosť, že úroveň cien hlavných surovín a určitých výrobkov sa mohla nepriaznivo vyvíjať, k čomu aj došlo, čo žalobkyňa uvádza v replike, je faktorom, ktorý ustanovený správca a príslušný orgán mali vziať do úvahy. Hoci žalobkyňa tvrdí, že tento vývoj nebolo možné predvídať v čase, keď prvý správca rozhodol o zachovaní činnosti NCHZ, a nemohol byť známy ani na konci roka 2009, treba poznamenať, že v analýze z 26. októbra 2009 boli nárast ceny energie a pokles ceny výrobkov spomenuté ako dôvody záporných výsledkov od júna do júla 2009, a že prinajmenšom otázka ceny strategických surovín bola uvedená ako rizikový faktor týkajúci sa finančného riadenia na štvrtý štvrtrok 2009.
- 106 V treťom rade aj za predpokladu, že bolo všeobecne známe, že náklady na dekontamináciu v prípade ukončenia činnosti NCHZ by boli značné, faktom zostáva, že otázkou bolo, či by sa ustanovený správca a príslušný orgán, ktorého súčasťou bol súd v Trenčíne, skutočne domnievali, že riešením, ktoré si treba zvoliť, je pokračovanie prevádzky NCHZ. Argumentácia žalobkyne v tomto smere je pritom založená len na domnienkach.
- 107 Po prvé nie sú známe rozhodnutia členov príslušného orgánu, ktoré mali byť zaslané na rozhodnutie v súlade so zákonom o konkurze súdu v Trenčíne, konkrétne rozhodnutia zabezpečených veriteľov a veriteľského výboru.
- 108 Nie je totiž podstatné, že podľa žalobkyne Fond národného majetku Slovenskej Republiky, ktorý bol zároveň nezabezpečeným aj zabezpečeným predkonkurzným verejným veriteľom, vo vyhlásení pripojenom k prvej odpovedi slovenských orgánov Komisii z 2. septembra 2013 uviedol, že by hlasoval v prospech pokračovania prevádzky NCHZ. Vyhlásenie tohto subjektu pochádza z júla 2013, čo bolo po prvom období konkurzu.
- 109 Okrem toho, hoci žalobkyňa tvrdí, že predkonkurzným veriteľom nehrozilo nijaké riziko, opomína skutočnosť, že zo spisu vyplýva, že pohľadávky zabezpečených veriteľov sa počas prvého obdobia konkurzu zvýšili. Uvádza však číselné údaje, ktoré svedčia o náraste pohľadávok mesta Nováky (Slovensko) a Environmentálneho fondu (Slovensko) už na konci roka 2009, pričom tieto číselné údaje sú uvedené aj v spise. Preto by bolo nesprávne bez podrobnejšej analýzy sa domnievať, že situácia týchto veriteľov bola taká jasná, že v tom čase mohli hlasovať len za pokračovanie prevádzky NCHZ.
- 110 Žalobkyňa navyše tvrdí, že veriteľský výbor sa skladal z piatich súkromných veriteľov, pričom všetci z nich boli nezabezpečenými veriteľmi, ktorí boli v tom čase spoločnosťami v súkromnom vlastníctve a 11. januára 2010 hlasovali za pokračovanie prevádzky NCHZ. Pritom je potrebné poznamenať, že také rozhodnutie z 11. januára 2010 nemôže byť významné, lebo na NCHZ sa v tom čase už uplatňovali ustanovenia zákona o strategických spoločnostiach. Preto toto hlasovanie nielenže mohlo mať len symbolický význam, ale navyše ho mohla ovplyvniť skutočnosť, že sa uplatňoval uvedený zákon. Navyše nie je vôbec isté a nič nenaznačuje, že toto hlasovanie by prebehlo rovnako v prípade, ak by sa ekonomická situácia NCHZ počas prvého obdobia konkurzu v roku 2010 zhoršila.
- 111 Po druhé, keďže po veriteľskom výbore a zabezpečených veriteľoch mal rozhodnúť súd v Trenčíne, nie je vôbec isté, ako by rozhodol, pričom žalobkyňa v reakcii na tvrdenie Komisie len uviedla, že tento súd by nariadil pokračovanie prevádzky NCHZ, ako to urobil v roku 2011.
- 112 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že aj keby zachovanie činnosti NCHZ nebolo v záujme pokonkurzných verejných veriteľov, vrátane Sociálnej poisťovne a Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorým patrilo okolo 83 % všetkých neuhradených pohľadávok verejných veriteľov, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, títo veritelia by ho nemohli napadnúť. Dodáva, že aj keby všetci títo veritelia boli oprávnení vyjadriť sa k pokračovaniu prevádzky NCHZ – čo nebolo tak –, ich nesúhlas by nemohol ovplyvniť konečné rozhodnutie, lebo celková úroveň záväzkov vzniknutých po vyhlásení konkurzu dosahovala na konci roka 2009 8,5 milióna eur a pohľadávky verejných veriteľov predstavovali menej než 9 % tejto celkovej sumy.

- 113 Je pravda, že z ustanovení zákona o konkurze, najmä z § 83 ods. 4 tohto zákona, nevyplýva, že za okolností prejednávaneho prípadu sa Sociálna poisťovňa mohla podieľať na prijímaní rozhodnutia o pokračovaní prevádzky NCHZ na súde v Trenčíne [pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2018, AlzChem/Komisia, T-284/15, EU:T:2018:950, bod 151 (neuvverejnený)].
- 114 Aj za predpokladu, že všetky číselné údaje uvedené žalobkyňou sú preukázané, však treba poukázať na to, že ustanovený správca zodpovedal za splatenie pokonkurzných pohľadávok. Pripustenie nárastu záväzkov NCHZ počas prvého obdobia konkurzu pritom odporovalo tejto povinnosti. Ako uvádza Komisia, je potrebné zdôrazniť, že hoci je pravda, že subjekt v konkurze skutočne možno prevádzkovať, aj keď je stratový, prvý správca výslovne uviedol, že bude postupovať tak, aby zabezpečil, že taká situácia nevznikne (pozri bod 100 vyššie).
- 115 Okrem toho tvrdenie žalobkyne je založené na predpoklade, že príslušný orgán by nepreskúmal alebo považoval za irelevantný možný nárast verejných pohľadávok počas roka 2010 v prípade rozhodnutia o pokračovaní prevádzky NCHZ, ktorý bol predvídateľný na konci roka 2009. Na pojednávaní žalobkyňa v reakcii na otázku Všeobecného súdu uznala, že v prípade, ak by boli pokonkurzné záväzky počas ďalšej prevádzky veľmi vysoké, predkonkurzní veritelia by sa ako prví obrátili na správcu so žiadosťou o ukončenie prevádzky s cieľom zachovať akúkoľvek prípadnú možnosť uspokojenia svojich pohľadávok.
- 116 V štvrtom rade nemožno prijať argumentáciu žalobkyne, ktorou žalobkyňa spochybňuje skutočnosť, že hoci Komisia nepoprela správnosť analýzy z marca 2014, o predloženie ktorej sama požiadala slovenské orgány, neprijala ju ako dôkaz, pričom uviedla, že je veľmi stručná, hypotetická a vypracovaná *ex post* (odôvodnenie 87 napadnutého rozhodnutia).
- 117 Na jednej strane – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – je analýza z marca 2014 prinajmenšom neúplná. Pre predkonkurzných veriteľov, ktorí mohli mať aj pokonkurzné pohľadávky, totiž bolo dôležité poznať potenciálne náklady na pokračovanie prevádzky NCHZ (pozri bod 109 vyššie). Uvedená analýza pritom neposkytuje v tejto súvislosti nijaké informácie.
- 118 Na druhej strane nemožno prijať argumentáciu žalobkyne, ktorou žalobkyňa spochybňuje záver Komisie týkajúci sa hypotetickej povahy analýzy z marca 2014 a irelevantnosti analýzy *ex post*.
- 119 V tejto súvislosti žalobkyňa spochybňuje skutočnosť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí zamietla dôkazy s odôvodnením, že boli získané *ex post*, bez toho, aby poskytla zmysluplné vysvetlenie, s výnimkou odkazu na judikatúru v jedinej poznámke pod čiarou, hoci táto judikatúra nepodporuje tvrdenie Komisie, že analýza *ex post* je irelevantná. Podľa žalobkyne bola analýza z marca 2014 mimoriadne spoľahlivá, lebo hlavné faktory nákladov vyplývajúcich z likvidácie NCHZ boli spojené s povahou činnosti tejto spoločnosti a so záväzkami chemického priemyslu a nemohli ich ovplyvniť akékoľvek zmeny ekonomickej situácie NCHZ počas konkurzu. Komisia nespochybnila predmetné skutkové okolnosti a číselné údaje. Okrem toho v takejto situácii je analýza *ex post* prípustná (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. marca 2007, Scott/Komisia, T-366/00, EU:T:2007:99, body 136 až 138). V dôsledku uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach by navyše ustanovený správca nemohol v tom čase vykonať komplexnú analýzu, čo odlišuje situáciu NCHZ od situácií, v ktorých bola vydaná judikatúra spomenutá Komisiou v poznámke pod čiarou č. 13 napadnutého rozhodnutia. Podľa žalobkyne je potrebné presne rozlíšiť kritérium stanovené v rozsudku z 1. decembra 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579), a kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve. Hoci v rámci kritéria hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve je prípustné pochybovať za určitých okolností o relevantnosti analýzy *ex post*, analýza vyžadovaná týmto rozsudkom, ktorá spočíva v určení, či by NCHZ pokračovala v prevádzke aj v prípade, ak by sa na ňu uplatňovali štandardné konkurzné predpisy, si prirodzene vyžaduje hypotetickú analýzu *ex post*. Na základe kritéria stanoveného v tomto rozsudku je potrebné posúdiť, čo by sa s najväčšou pravdepodobnosťou stalo, ak by zákon o strategických spoločnostiach neexistoval.

- 120 Je potrebné poukázať na to, že – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – v bode 36 rozsudku z 1. decembra 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579), nie je stanovená požiadavka týkajúca sa „hypotetickej alternatívnej analýzy“, ale cieľom tohto bodu je odpovedať na tvrdenie Komisie, uvedené vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, že zníženie výnosov z dôvodu sporného opatrenia mohlo spôsobiť stratu daňových príjmov štátu, čo zahŕňalo prevod štátnych prostriedkov z dôvodu uvedeného opatrenia. V žiadnom inom bode tohto rozsudku navyše nie je stanovená požiadavka týkajúca sa „hypotetickej alternatívnej analýzy“.
- 121 Pokiaľ ide o záver Komisie, že analýza z marca 2014 je analýzou *ex post* a je irelevantná, je nepochybné, že ak by sa na NCHZ neuplatňoval zákon o strategických spoločnostiach, jedná by nebola stanovená prekážka hromadného prepúšťania a jedná by o pokračovaní prevádzky tejto spoločnosti musel rozhodnúť príslušný orgán a nedošlo by k nemu automaticky. V tejto súvislosti – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – porovnanie situácie, ktorá vznikla z dôvodu uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ, so situáciou, ktorá by nastala, ak by sa na NCHZ uplatňovali štandardné konkurzné predpisy, môže spočívať len na analýze založenej na znalosti situácie a údajov, ktoré existovali v čase, keď sa malo prijať rozhodnutie o prípadnom pokračovaní prevádzky NCHZ a keď bola NCHZ vyhlásená za „strategickú spoločnosť“ (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Fennelly vo veci *Ecotrade*, C-200/97, EU:C:1998:378, bod 31).
- 122 Žalobkyňa pritom netvrdí, že analýza z marca 2014 bola vypracovaná na základe údajov dostupných v čase vyhlásenia NCHZ za „strategickú spoločnosť“. Z uvedenej analýzy, ktorú predložila žalobkyňa, navyše vyplýva, že správca ju nezostavil na základe údajov dostupných v roku 2009, ale použil údaje z decembra 2010 s cieľom určiť, či tieto údaje mohli byť platné v decembri 2009, pričom ich preskúmal len v tom zmysle, že konštatoval, že niektoré z nich sú nezávislé od plynutia času. Navyše zdôraznil ťažkosti spojené so získaním údajov dostupných v decembri 2009.
- 123 Preto nemožno považovať za isté, že analýza z marca 2014 zodpovedá analýze situácie, v ktorej by sa NCHZ nachádzala, ak by nebola vyhlásená za „strategickú spoločnosť“. Záver Komisie, že analýza z marca 2014 bola irelevantná, keďže bola hypotetická a vypracovaná *ex post*, uvedený v napadnutom rozhodnutí, teda nemožno považovať za nesprávny.
- 124 V piatom rade podľa žalobkyne neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, že okamžitá likvidácia NCHZ by bola relevantná. Na podporu tohto tvrdenia žalobkyňa uvádza, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nepreskúmala obsah dôkazov predložených počas konania vo veci formálneho zisťovania a len všeobecne a arbitrárne vyjadrila svoj skeptický postoj k nim (odôvodnenia 83, 84 a 87 napadnutého rozhodnutia), pričom nepredložila nijaký dôkaz na podporu svojho názoru, že príslušný orgán by nesúhlasil s pokračovaním prevádzky NCHZ. Komisia nespochybnila číselné údaje a informácie, ktoré poskytli slovenské orgány, čím jednoznačne uznala ich správnosť.
- 125 V tejto súvislosti – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – treba konštatovať, že prináležalo dotknutému členskému štátu, v tomto prípade Slovenskej republike, a nie Komisii preukázať, že situácia by bola rovnaká, ak by sa na NCHZ neuplatňoval zákon o strategických spoločnostiach, ale štandardné konkurzné predpisy. Komisia pritom v napadnutom rozhodnutí uviedla dôvody, pre ktoré nepoužila údaje poskytnuté na tento účel (pozri body 98 až 101 a 116 až 123 vyššie), a treba konštatovať, že – v rozpore s tvrdením žalobkyne – neuznala správnosť číselných údajov a informácií, ktoré poskytla slovenská vláda. Tvrdenie žalobkyne, že neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, že okamžitá likvidácia by bola relevantná, teda treba zamietnuť.
- 126 Okrem toho vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 91 vyššie neexistencia dostatočnej štúdie o uplatňovaní zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ z relevantného obdobia, ktorá by skúmala pokračovanie prevádzky tejto spoločnosti so zreteľom na záujmy verejných veriteľov, odôvodňuje skutočnosť, že Komisia – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – v napadnutom rozhodnutí nemusela odpovedať na tvrdenia Slovenskej republiky týkajúce sa nákladov, ktoré by likvidácia NCHZ spôsobila Sociálnej poisťovni, ktoré boli založené na analýze z marca 2014.

- 127 Preto – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – nemožno dospieť k záveru, že nie je dôvod domnievať sa, že príslušný orgán by nepotvrdil prvotné rozhodnutie prvého správcu.
- 128 Navyše treba zamietnuť argumentáciu žalobkyne, uvedenú v reakcii na tvrdenie Komisie, podľa ktorej by sa rozhodnutie o pokračovaní prevádzky NCHZ prijalo v každom prípade a toto rozhodnutie nie je v rozpore s rozhodnutím slovenskej vlády o uplatňovaní zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ. Podľa žalobkyne treba toto posledné uvedené rozhodnutie chápať s prihliadnutím na skutočnosť, že v tom čase dosahovala vrchol ekonomická a finančná kríza, a s ohľadom na to, že pod vplyvom strachu a možno so zreteľom na blížiacu sa voľbu v roku 2010 uvedená vláda konala proaktívne, hoci nemala k dispozícii správne informácie o skutočnej situácii NCHZ a prvý správca nepožiadala Slovenskú republiku, aby zasiahla.
- 129 Táto argumentácia žalobkyne nie je presvedčivá, lebo vychádza z predpokladu, že Slovenská republika prijala zákon a rozhodla sa uplatňovať ho na jedinú spoločnosť, hoci nemala k dispozícii konkrétne informácie o situácii, v ktorej sa táto spoločnosť nachádza. Treba pritom pripomenúť, že prvý správca musel poskytnúť informácie slovenským orgánom, čo urobil prostredníctvom analýzy z 26. októbra 2009 (pozri bod 96 vyššie). Ak bol výsledok rozhodnutia, ktoré mal prijať príslušný orgán, v tom čase taký jasný, ako to tvrdí žalobkyňa, slovenské orgány nemali dôvod pochybovať, že prevádzka NCHZ zostane zachovaná. Naproti tomu existencia strachu so zreteľom na blížiacu sa voľbu, na ktorý poukazuje žalobkyňa, svedčí o tom, že príslušný orgán mohol vzhľadom na ekonomickú situáciu NCHZ a vyhliadky jej vývoja rozhodnúť inak, teda v prospech likvidácie NCHZ.
- 130 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba tvrdenie žalobkyne, že ak by sa na NCHZ uplatnili štandardné konkurzné predpisy, príslušný orgán by potvrdil rozhodnutie ustanoveného správcu a následne rozhodol o pokračovaní prevádzky NCHZ, zamietnuť.

3) O tvrdení, že rozhodnutie príslušného orgánu by poskytlo zákazníkovi a dodávateľovi rovnakú istotu ako zákon o strategických spoločnostiach

- 131 V prvom rade sa žalobkyňa domnieva, že rozhodnutie príslušného orgánu by – v rozpore s tvrdeniami Komisie (odôvodnenie 88 napadnutého rozhodnutia) – poskytlo zákazníkovi a dodávateľovi rovnakú istotu ako zákon o strategických spoločnostiach. Tvrdí, že aj keby tieto tvrdenia boli správne – čo nie je tak –, táto istota by mohla mať vplyv na pravdepodobnosť a výšku (čiastočného) splnenia záväzkov NCHZ len v prípade pokračovania prevádzky tejto spoločnosti, a nie v prípade jej okamžitej likvidácie. Žalobkyňa navyše spochybňuje záver Komisie, že o existencii lepšej záruky, že NCHZ bude pokračovať v prevádzke aspoň do skončenia účinnosti uvedeného zákona, ktorú zákazníci a dodávatelia získali vďaka uplatňovaniu zákona o strategických spoločnostiach, svedčí skutočnosť, že NCHZ napriek uplatňovaniu uvedeného zákona stratila v rokoch 2009 a 2010 zákazníkov (odôvodnenia 85 a 86 napadnutého rozhodnutia).
- 132 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že prvé opatrenie poskytlo NCHZ, ako aj tretím stranám, najmä jej zákazníkovi a jej dodávateľovi, istotu pokračovania prevádzky tejto spoločnosti, zatiaľ čo pokračovanie prevádzky spoločnosti v konkurze podľa štandardných podmienok konkurzu nie je nikdy zabezpečené, a teda poskytlo NCHZ privilegované zaobchádzanie oproti jej konkurentom v podobnej situácii (odôvodnenia 78, 85, 89 a 90 napadnutého rozhodnutia). Poukázala na to, že aj napriek ochrannému štítu poskytnutému uplatňovaním zákona o strategických spoločnostiach NCHZ stratila v rokoch 2009 a 2010 niektorých zákazníkov, ako to vyplývalo z ekonomickej analýzy správcu vypracovanej po skončení účinnosti tohto zákona (odôvodnenie 86 napadnutého rozhodnutia). Uviedla, že „ak by sa... [tento] zákon na NCHZ neuplatnil, táto spoločnosť by bola čelila ďalším negatívnym dôsledkom (napr. odchodu zákazníkov k bezpečnejším dodávateľom), čo by značne zvýšilo riziko, že v danej fáze by boli veritelia využili možnosť zastavenia... prevádzky [tejto spoločnosti]“ (odôvodnenie 88 napadnutého rozhodnutia).

- 133 Z napadnutého rozhodnutia teda jednoznačne vyplýva, že Komisia nielenže vzala do úvahy situáciu v čase, keď sa na NCHZ uplatňoval zákon o strategických spoločnostiach, ale chcela uviesť, že rozhodnutie o ukončení prevádzky NCHZ sa mohlo prijať počas roka 2010, zatiaľ čo uvedený zákon bol účinný počas celého prvého obdobia konkurzu, teda o niečo viac ako jeden rok, pričom spôsobil, že počas celého tohto obdobia bol stav rovnaký. Samotná žalobkyňa zdôrazňuje, že ak sa preukáže zlyhanie stratégie konkurzného správcu, podľa § 88 ods. 2 zákona o konkurze treba zvolat' príslušný orgán.
- 134 Argumentácia žalobkyne nezohľadňuje skutočnosť, že pokonkurzné pohľadávky predkonkurzných veriteľov, najmä verejných veriteľov, sa mohli pri pokračovaní prevádzky NCHZ počas prvého obdobia konkurzu zvýšiť, a preto v prípade, ak by prevádzka NCHZ pokračovala, ich záujmom bolo, aby NCHZ bola zisková, a tak sa mohli splatiť ich pokonkurzné pohľadávky, lebo inak by popri predkonkurznej pohľadávke vznikla ďalšia strata. Ako uviedla Komisia (odôvodnenie 86 napadnutého rozhodnutia), v situácii, v ktorej zákazníci alebo dodávatelia odchádzali, títo veritelia by mohli prehodnotiť svoje stanovisko počas roka 2010, ak by sa na NCHZ uplatňovali štandardné konkurzné predpisy. Okrem toho aj veritelia, ktorí mali len predkonkurzné pohľadávky, by možno odporučili ukončenie činnosti NCHZ (pozri bod 115 vyššie).
- 135 Aj keď však – ako uvádza žalobkyňa – uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach nezaručovalo skutočnú realizáciu dodávok, zaručovalo udržanie personálu z dôvodu prekážky hromadného prepúšťania a najmä zabezpečovalo zákazníkom a dodávateľom, že NCHZ zostane bez ohľadu na výšku neuhradených pohľadávok, vrátane verejných pohľadávok, v prevádzke aspoň do skončenia účinnosti uvedeného zákona.
- 136 Žalobkyňa neuviedla nijaký dôkaz, ktorý by preukazoval, ako by rozhodnutie príslušného orgánu poskytlo rovnakú istotu tretím osobám, a to tak, že by vyžadovalo pokračovanie prevádzky NCHZ počas obdobia rovnocenného obdobiu uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach. Najmä netvrdí, že v súlade s ustanoveniami zákona o konkurze by príslušný orgán mohol určiť takú určitú dobu pokračovania prevádzky NCHZ alebo aspoň uvažovať o jej určení. Žalobkyňa totiž len tvrdí, že vzhľadom na dĺžku pokračovania prevádzky NCHZ počas druhého obdobia konkurzu možno predpokladať, že doba platnosti rozhodnutia príslušného orgánu o pokračovaní prevádzky NCHZ počas posledného štvrtroka 2009 by mohla byť rovnaká.
- 137 Pokiaľ ide navyše o stratu zákazníkov v rokoch 2009 a 2010, ktorú Komisia spomenula v odôvodnení 86 napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa len poukazuje na to, že spoločnosť bola na konci roka 2009 stabilná. Zo spisu pritom vyplýva, že v tomto období mali tak príjmy z predaja, ako aj nové objednávky skôr klesajúcu tendenciu (pozri bod 101 vyššie). Preto nebolo isté, či údajná stabilita, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, mohla v prípade uplatňovania štandardných konkurzných predpisov pretrvať aj počas prvého obdobia konkurzu.
- 138 V druhom rade žalobkyňa v reakcii na tvrdenie Komisie, že situácia NCHZ počas obdobia medzi vyhlásením konkurzu a prijatím zákona o strategických spoločnostiach, po ktorom sa tento zákon uplatňoval na NCHZ, bola do určitej miery skreslená informáciami z verejnej sféry, z ktorých jednoznačne vyplývalo, že sa pripravuje legislatívne riešenie, tvrdí, že hoci Komisia poukazuje na viaceré vyhlásenia, všetky z nich boli urobené v ten istý deň, 26. októbra 2009, keď závod NCHZ navštívil slovenský minister hospodárstva. Podľa žalobkyne vzhľadom na to, že verejné vyhlásenia boli urobené len desať dní pred prijatím zákona o strategických spoločnostiach, ich účinok bol obmedzený na obdobie, ktoré predchádzalo prijatiu tohto zákona, zatiaľ čo pre zabezpečenie úspechu pokračovania prevádzky NCHZ počas konkurzného konania boli rozhodujúce prvé dva mesiace po podaní jej návrhu na vyhlásenie konkurzu, lebo vedenie NCHZ a prvý správca museli uskutočniť mnohé rokovania s hlavnými zákazníkmi a dodávateľmi. Uvedené vyhlásenia sú naopak spoľahlivým dôkazom o finančnej sile NCHZ počas konkurzného konania.

139 V tejto súvislosti treba najprv konštatovať, že – ako tvrdí Komisia – aj za predpokladu, že NCHZ uskutočnila dobrú komunikačnú stratégiu, táto stratégia nemohla zaručiť zachovanie hospodárskych vzťahov tejto spoločnosti. Ďalej už bolo uvedené, že prvý správca vyhlásil, že chce urobiť všetko preto, aby zachoval prevádzku NCHZ. Napokon – ako zdôrazňuje Komisia – z prvého článku citovaného Komisiou, ktorý bol uverejnený 26. októbra 2009, vyplýva, že hovorca slovenského ministra hospodárstva tlačí oznámil, že sa pripravuje zákon o strategických spoločnostiach, a že už táto skutočnosť ubezpečila veriteľov NCHZ. V tom istom článku sa uvádza, že slovenský minister hospodárstva vo svojich verejných vyhláseniach zdôraznil, že uvedený zákon by mal predstavovať určitú záruku pre dodávateľov, že neprídu o svoje pohľadávky. Okrem toho z druhého článku citovaného Komisiou, ktorý bol uverejnený 26. októbra 2009, vyplýva, že slovenský minister hospodárstva v ten istý deň počas návštevy NCHZ predstavil zákon o strategických spoločnostiach, ktorý sa pripravoval a ktorý mal pomôcť tejto spoločnosti a vytvoriť záruky pre jej veriteľov.

140 Tvrdenie žalobkyne, že rozhodnutie príslušného orgánu by poskytlo zákazníkovi a dodávateľom rovnakú istotu ako zákon o strategických spoločnostiach, preto treba zamietnuť.

4) O tvrdení, že NCHZ v súvislosti s povinným zachovaním svojej prevádzky podľa zákona o strategických spoločnostiach nezískala nijakú dodatočnú výhodu

141 Žalobkyňa v replike v reakcii na tvrdenie Komisie, že stratové pokračovanie prevádzky NCHZ pravdepodobne ovplyvnilo poradie pohľadávok veriteľov a mohlo viesť k tomu, že štát sa v skutočnosti vzdal svojich pohľadávok, tvrdí, že počas prvého obdobia konkurzu bol ustanovený správca tiež povinný uplatňovať štandardné konkurzné predpisy, a keď sa spoločnosť v konkurze prevádzkuje so zreteľom na jej predaj v súlade so zásadou pokračovania prevádzky, sú uprednostnení veritelia, ktorí majú predkonkurzné pohľadávky, bez ohľadu na to, či ide o verejných alebo súkromných veriteľov. NCHZ preto nezískala v súvislosti so zachovaním svojej prevádzky podľa zákona o strategických spoločnostiach nijakú dodatočnú výhodu.

142 Táto argumentácia nemôže uspieť.

143 V prvom rade žalobkyňa nemôže úspešne tvrdiť, že neuhradené záväzky neboli výsledkom uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach, ale v podstate skôr výsledkom bežnej prevádzky počas konkurzu. Z takej argumentácie totiž vyplýva, že prevádzka podniku v konkurze je nevyhnutne stratová. Podľa § 88 ods. 2 zákona o konkurze by sa pritom ustanovený správca v takom prípade – či už na začiatku, alebo počas prvého obdobia konkurzu – musel obrátiť na príslušný orgán so žiadosťou o pokyny v súvislosti s pokračovaním prevádzky NCHZ, keďže zákon o konkurze prihliada v prvom rade na záujem veriteľov. Predkonkurzní veritelia tiež mohli upozorniť správcu na túto skutočnosť (pozri bod 115 vyššie). Preto v rámci uplatňovania štandardných konkurzných predpisov existovali možnosti, ako obmedziť stratovú prevádzku, čo uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach neumožňovalo.

144 V druhom rade z dôvodu povinného pokračovania prevádzky NCHZ podľa zákona o strategických spoločnostiach si táto spoločnosť musela plniť záväzky spojené s výrobou, čo vzhľadom na jej finančnú situáciu muselo mať nepriaznivý vplyv najmä na vyrovnanie jej záväzkov voči dvom verejným subjektom, ktorými bola Sociálna poisťovňa a Všeobecná zdravotná poisťovňa.

145 V tomto kontexte navyše situáciu zhoršila prekážka hromadného prepúšťania, ktorú tiež stanovoval zákon o strategických spoločnostiach. Ako totiž uvádza žalobkyňa, ak by sa na NCHZ uplatňovali štandardné konkurzné predpisy, o hromadnom prepúšťaní by sa rozhodlo na začiatku konkurzu a nie – ako to bolo – v roku 2011. Žalobkyňa síce tvrdí, že náklady NCHZ by sa tým podstatne znížili a že skutočnosť bola iná, lebo vzhľadom na to, že NCHZ nemohla využiť túto možnosť, musela hradiť prakticky zbytočné dodatočné náklady, pričom podstatnú časť týchto nákladov tvorili platby v prospech Sociálnej poisťovne a Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Žalobkyňa však neuvádza, že NCHZ nemohla

uhrádzať všetky tieto záväzky a že záväzky voči týmto dvom verejným subjektom sa zvyšovali, zatiaľ čo NCHZ mohla naďalej využívať svojich zamestnancov na pokračovanie prevádzky. Preto tvrdenie žalobkyne, že zákaz prepúšťania z ekonomických dôvodov nepredstavoval hospodársku výhodu pre NCHZ, nemôže uspieť a – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – uvedená prekážka spôsobila dodatočné náklady pre verejných veriteľov v porovnaní s nákladmi, ktoré by vyplynuli z uplatňovania štandardných konkurzných predpisov.

- 146 Okrem toho Všeobecný súd už odpovedal na tvrdenie žalobkyne, že zákon o strategických spoločnostiach poskytol hospodársku výhodu len Slovenskej republike, lebo ak by NCHZ prepustila týchto zamestnancov skôr, Slovenská republika by musela znášať väčšinu týchto nákladov vo forme dávok v nezamestnanosti a iných sociálnych dávok (pozri bod 93 vyššie).
- 147 Tvrdenie, že NCHZ v súvislosti so zachovaním svojej prevádzky podľa zákona o strategických spoločnostiach nezískala nijakú dodatočnú výhodu, preto nemôže uspieť.
- 148 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné zamietnuť argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej by uplatňovanie štandardných konkurzných predpisov na NCHZ viedlo k rovnakej situácii, akú vyvolalo uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach na túto spoločnosť.

d) Záver

- 149 Treba konštatovať, že z dôvodu vyhlásenia NCHZ za „strategickú spoločnosť“ slovenskými orgánmi sa vyžadovalo jednak pokračovanie jej prevádzky nezávisle od zohľadnenia jej ekonomickej situácie a jej schopnosti plniť si záväzky, najmä verejné záväzky, a jednak udržanie jej personálu z dôvodu prekážky hromadného prepúšťania, čo jej umožnilo pokračovať v prevádzke, pričom jej zákazníci a jej dodávatelia mali istotu, že zostane v prevádzke až do konca roka 2010. Uplatňovanie zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ zároveň spôsobilo niektorým z jej veriteľov, najmä verejných veriteľov, riziko, že ich pohľadávky sa počas prvého obdobia konkurzu zvýšia, pričom toto riziko bolo vzhľadom na jej finančnú situáciu v čase jej vyhlásenia za „strategickú spoločnosť“ nevyhnutné. Toto riziko sa navyše naplnilo počas prvého obdobia konkurzu, a to tak v prípade verejných veriteľov, ktorí mali predkonkurzné a pokonkurzné pohľadávky, ako aj v prípade verejných veriteľov, ktorí mali len pokonkurzné pohľadávky.
- 150 Nemožno sa pritom domnievať, že za okolností zodpovedajúcich bežným trhovým podmienkam by NCHZ mohla získať rovnakú výhodu, aká jej bola poskytnutá prostredníctvom štátnych prostriedkov v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 59 až 61 vyššie. Na jednej strane v prejednávanej veci sa nemohlo uplatniť kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve a v každom prípade nebolo preukázané, že prvé opatrenie spĺňalo toto kritérium. Na druhej strane nemožno dospieť k záveru, že situácia by bola rovnaká, ak by sa na NCHZ uplatňovali štandardné konkurzné predpisy, a že verejným veriteľom nevznikli nijaké dodatočné náklady (pozri body 94 a 148 vyššie). Pokiaľ ide o druhú uvedenú okolnosť, na tomto závere nič nemení argumentácia žalobkyne týkajúca sa rozsudku z 1. decembra 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579, bod 36). V bode 36 uvedeného rozsudku Súdny dvor v podstate rozhodol, že skutočnosť, že opatrenie, o ktoré išlo v tejto veci, mohlo spôsobiť zníženie výnosov súkromných veriteľov, a teda aj prípadnú stratu daňových príjmov, neumožnila dospieť k záveru, že toto opatrenie predstavuje štátnu pomoc. Súvislosť medzi uvedeným opatrením a prípadnou stratou daňových príjmov bola totiž príliš nepriama (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Fennelly vo veci *Ecotrade*, C-200/97, EU:C:1998:378, bod 24). Vzhľadom na prvé opatrenie pritom úvahy Komisie uvedené v napadnutom rozhodnutí vôbec nie sú založené na podobných úvahách alebo na takej nepriamej súvislosti.

- 151 Prvé opatrenie, ktoré zahŕňa jednak povinnosť pokračovať v prevádzke NCHZ a jednak prekážku hromadného prepúšťania, teda spadá tak pod prvú situáciu, ako aj pod druhú situáciu, ktoré sú uvedené v rozsudkoch z 1. decembra 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579, bod 45), a zo 17. júna 1999, *Piaggio* (C-295/97, EU:C:1999:313, bod 43) (pozri bod 72 vyššie).
- 152 Komisia sa preto nedopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že z dôvodu vyhlásenia NCHZ za „strategickú spoločnosť“ bola tejto spoločnosti poskytnutá hospodárska výhoda prostredníctvom štátnych prostriedkov.
- 153 Vzhľadom na vyššie uvedené treba prvú a druhú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

C. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti vykonať starostlivé a nestranné preskúmanie, ako aj na porušení povinnosti spolupráce, ktorú má Komisia

- 154 Podľa žalobkyne si Komisia nespĺnila povinnosť vykonať starostlivé a nestranné preskúmanie opatrenia, ktoré údajne predstavuje štátnu pomoc, lebo pred prijatím napadnutého rozhodnutia si v podstate mala vyžiadať ďalšie informácie.
- 155 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, spochybňuje dôvodnosť argumentácie žalobkyne.
- 156 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že ak sa Komisia domnievala, že je potrebná podrobnejšia analýza *ex post*, bola povinná vyžiadať si ju, čo však neurobila. Navyše analýza z marca 2014 bola nesprávne nezohľadnená len preto, lebo bola vypracovaná *ex post*, hoci Komisia nespochybnila správnosť a spoľahlivosť informácií, ktoré v nej boli uvedené a ktoré boli nezávislé od plynutia času.
- 157 Podľa judikatúry týkajúcej sa zásad v oblasti vykonávania dôkazov v právnom odvetví štátnej pomoci je Komisia povinná uskutočniť konanie o preskúmaní dotknutých opatrení nestranne a s náležitou starostlivosťou, aby pri prijímaní konečného rozhodnutia, ktorým sa konštatuje existencia a prípadne aj nezlučiteľnosť alebo neoprávnenosť pomoci, mala na tento účel k dispozícii čo najúplnejšie a najspoľahlivejšie dôkazy (rozsudky z 2. septembra 2010, *Komisia/Scott*, C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 90, a z 3. apríla 2014, *Francúzsko/Komisia*, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 63).
- 158 Komisia je oprávnená prijať rozhodnutie na základe dostupných informácií v prípade, ak jej členský štát v rozpore so svojou povinnosťou spolupráce s touto inštitúciou, ktorá vyplýva z článku 4 ods. 3 ZEÚ, neposkytne informácie, ktoré od neho požadovala, či už na preskúmanie posúdenia a zlučiteľnosti novej alebo upravenej pomoci s vnútorným trhom, alebo na overenie riadneho uplatňovania skôr schválenej pomoci. Pred prijatím takéhoto rozhodnutia však Komisia musí vyzvať členský štát, aby jej v lehote, ktorú určí, poskytol všetky dokumenty a informácie potrebné na výkon jej kontroly. Až keď členský štát napriek príkazu Komisie neposkytne požadované informácie, má Komisia právomoc ukončiť konanie a prijať rozhodnutie na základe informácií, ktoré má k dispozícii (rozsudok z 13. septembra 2010, *Grécko a i./Komisia*, T-415/05, T-416/05 a T-423/05, EU:T:2010:386, bod 226).
- 159 Je potrebné konštatovať, že slovenské orgány zaslali analýzu z 21. marca 2014 v prílohe k svojej štvrtej odpovedi Komisii zo 14. mája 2014.
- 160 Na jednej strane treba poukázať na to, že samotné slovenské orgány sa viackrát zaoberali otázkou, čo by sa stalo v decembri 2009, ak by NCHZ nebola vyhlásená za „strategickú spoločnosť“. Slovenské orgány sa ňou už totiž zaoberali vo svojej druhej odpovedi Komisii z 29. novembra 2013, ako aj vo svojej tretej odpovedi Komisii z 13. januára 2014. Preto Komisii nemožno vytýkať, že si od slovenských orgánov nevyžiadala novú analýzu s cieľom získať po ich štvrtej odpovedi nové informácie. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 13. septembra 2010, *Grécko a i./Komisia* (T-415/05, T-416/05 a T-423/05, EU:T:2010:386), na ktorý žalobkyňa poukazuje, bola situácia odlišná. V tejto veci totiž rozhodnutie o začatí konania vo veci

formálneho zisťovania neobsahovalo predbežné posúdenie sporných opatrení na účely určenia, či zahŕňali prvok pomoci, a počas správneho konania neboli uvedené opatrenia výslovne spochybnené a neexistovala ani akákoľvek žiadosť o informácie týkajúce sa súladu týchto opatrení s trhovými podmienkami. Za týchto okolností sa súd Únie domnieval, že dotknutému členskému štátu nebolo možné vytýkať, že neposkytol Komisii dostatočné informácie, aby mohla posúdiť sporné opatrenia s úplnou znalosťou veci, a že Komisia bola v súlade so svojou povinnosťou dôkladného a nestranného preskúmania v záujme riadneho uplatňovania základných pravidiel Zmluvy týkajúcich sa štátnej pomoci povinná pokračovať vo svojich šetreniach a prehĺbiť svoje prešetrovanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2010, Grécko a i./Komisia, T-415/05, T-416/05 a T-423/05, EU:T:2010:386, body 240, 246 a 249).

- 161 Na druhej strane treba poznamenať, že – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – nemohlo byť „jasné“, že informácie, ktoré sa mali získať od správcu, sa mali získať prostredníctvom analýzy *ex post*. Slovenské orgány vo svojej prvej odpovedi Komisii z 2. septembra 2013 uviedli, že na Sociálnu poisťovňu a na Všeobecnú zdravotnú poisťovňu sa má uplatniť kritérium súkromného veriteľa. Tieto orgány následne vo svojej druhej odpovedi Komisii z 29. novembra 2013 uviedli, že „[Slovenská republika] urobila to, čo od nej žiadala Komisia vzhľadom na kritérium súkromného veriteľa“. Tiež uviedli, že všetci súkromní veritelia by sa rozhodli pre pokračovanie prevádzky NCHZ, a dodali, že kritérium súkromného veriteľa by sa vzhľadom na judikatúru, ekonomické pomery NCHZ a zásadu riadnej správy vecí verejných malo uplatniť len na Sociálnu poisťovňu. Okrem toho žalobkyňa zdôrazňuje, že predmetom analýzy *ex post* „bolo posúdenie otázok relevantných pre ‚prevod štátnych prostriedkov‘, ako aj ‚kritérium súkromného veriteľa‘“.
- 162 Aj za predpokladu, že by sa uplatnilo kritérium súkromného veriteľa, pritom podľa judikatúry analýza *ex post* nemohla byť relevantná (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 71; pozri tiež v tomto zmysle analogicky rozsudok z 5. júna 2012, Komisia/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 105). Okrem toho – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – taká analýza nepredstavuje „zjavne vhodný nástroj“ na účely kritéria stanoveného v rozsudku z 1. decembra 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579). Analýza pravdepodobného vývoja podľa zákona o konkurze, teda – slovami žalobkyne – preskúmanie toho, „ako by rozhodli súkromní veritelia v rámci príslušného orgánu“, mala byť založená na údajoch z obdobia, v ktorom bola NCHZ vyhlásená za „strategickú spoločnosť“ a v ktorom sa na ňu uplatňoval zákon o strategických spoločnostiach (pozri bod 121 vyššie).
- 163 V tomto kontexte, pokiaľ slovenské orgány v prílohe k svojej štvrtej odpovedi Komisii zo 14. mája 2014 zaslali len analýzu, v ktorej boli použité údaje *ex post*, s vysvetlením použitej metodiky, čo je nesporné, treba konštatovať – tak ako konštatovala Komisia –, že Komisia si nemusela vyžiadať v tejto súvislosti ďalšie informácie.
- 164 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie o vymáhaní údajnej štátnej pomoci bolo prijaté na základe predbežných číselných údajov, bez predchádzajúcej žiadosti o potvrdenie konečných číselných údajov, čo znamená, že Komisia zjavne porušila tak svoju povinnosť spolupráce, ako aj svoju povinnosť prijímať rozhodnutia na základe hodnoverných informácií. Tvrdí, že vyžiadanie primeraných informácií po skončení formálneho zisťovania nemôže napraviť porušenie povinnosti Komisie požiadať o poskytnutie relevantných informácií.
- 165 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že výška pomoci zodpovedá neuhradeným záväzkom voči štátu a štátnym subjektom, ktoré sa nahromadili počas obdobia uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ. Uviedla, že na základe informácií poskytnutých slovenskými orgánmi výška neuhradených záväzkov voči verejným veriteľom bola k 31. decembru 2009 735 817,44 eura a k 31. decembru 2010 5 519 241,54 eura. Spomenula skutočnosť, že tieto sumy predstavovali najpresnejšie, ako aj pomerne konzervatívne dostupné odhady výšky pohľadávok, ktoré boli k týmto dátumom nezaplatené. Podľa jej názoru totiž slovenské orgány tvrdili, že neexistujú presné informácie o výške nezaplatených pohľadávok voči verejným veriteľom k dátumu, keď bola NCHZ vyhlásená za

- „strategickú spoločnosť“ ani keď sa na ňu prestal uplatňovať zákon o strategických spoločnostiach. Komisia dospela k záveru, že výška pomoci zodpovedá sume 4 783 424,10 eura (odôvodnenie 101 napadnutého rozhodnutia).
- 166 Je potrebné pripomenúť, že podľa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 musí príslušný vnútroštátny orgán vymáhať neoprávnenú pomoc od príjemcu v súlade s pravidlami stanovenými vnútroštátnym právom (pozri rozsudok z 13. februára 2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, bod 34 a citovaný judikatúru). Právo Únie nevyžaduje, aby sa vymáhanie takej pomoci uskutočňovalo iba na základe rozhodnutia Komisie o vymáhaní (rozsudok z 11. septembra 2014, Komisia/Nemecko, C-527/12, EU:C:2014:2193, bod 39).
- 167 Z toho vyplýva, že v oblasti štátnej pomoci žiadne ustanovenie práva Únie nevyžaduje, aby Komisia v rozhodnutí nariaďujúcim vrátenie pomoci, ktorá bola vyhlásená za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, stanovila presnú výšku pomoci, ktorá má byť vrátená. Stačí, ak rozhodnutie Komisie obsahuje údaje umožňujúce jeho adresátovi túto výšku bez neprimeraných ťažkostí určiť (rozsudky z 12. októbra 2000, Španielsko/Komisia, C-480/98, EU:C:2000:559, bod 25, a z 12. mája 2005, Komisia/Grécko, C-415/03, EU:C:2005:287, bod 39).
- 168 Z judikatúry teda vyplýva, že Komisia je oprávnená obmedziť sa na uloženie povinnosti vrátiť spornú pomoc a prenechať výpočet presnej výšky súm, ktoré sa majú vrátiť, vnútroštátnym orgánom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. mája 2005, Komisia/Grécko, C-415/03, EU:C:2005:287, bod 40). Okrem toho povinnosť členského štátu vypočítať presnú výšku pomoci, ktorá sa má vymôcť, zapadá do širšieho rámca povinnosti lojálnej spolupráce, zakotvenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ, ktorá navzájom zaväzuje Komisiu a členské štáty pri vykonávaní pravidiel Zmluvy v oblasti štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2002, Holandsko/Komisia, C-382/99, EU:C:2002:363, bod 91). Presná výška pomoci sa môže vyčísliť neskôr, v štádiu vymáhania pomoci, teda po prijatí napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2017, Grécko/Komisia, T-314/15, neuvverejnený, EU:T:2017:903, bod 203).
- 169 V prejednávacom prípade je potrebné poukázať na to, že o otázke výšky pohľadávok sa diskutovalo počas správneho konania. Táto otázka bola spomenutá najmä v štvrtej odpovedi slovenských orgánov zo 14. mája 2014. Ako tvrdí Komisia, výslovne si vyžiadala – o čom svedčí odpoveď slovenských orgánov – „podrobnosti o záväzkoch (verejných a súkromných, zabezpečení a nezabezpečení veriteľov NCHZ [a] splatné sumy) v piatich rôznych okamihoch: i) na začiatku obdobia [konkurzu], ii) v decembri 2009 (vyhlásenie NCHZ za strategickú spoločnosť), iii) v januári 2011, iv) ku dňu predaja NCHZ spoločnosti Via Chem Slovakia a v) na konci obdobia [konkurzu]“. Sumami, ktoré použila Komisia, ako sumy zodpovedajúce výške verejných pohľadávok na začiatku a na konci dotknutého obdobia (odôvodnenie 101 napadnutého rozhodnutia), sú súčtom súm, ktoré slovenské orgány označili za splatné k 31. decembru 2009, resp. k 31. decembru 2010. V tejto súvislosti slovenské orgány uviedli, že ich odpoveď bola založená na údajoch, ktoré mal k dispozícii správca, a spresnili, že tieto údaje nemohli predstavovať „skutočnú“ výšku pohľadávok, a to najmä preto, lebo pohľadávka, ktorá existovala v decembri 2010, mohla byť zaplatená v januári 2011. Treba preto konštatovať, že z tejto odpovede vyplývalo, že boli poskytnuté dostupné informácie. Navyše je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa nepopiera, že Komisia opísala svoju metódu výpočtu výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať.
- 170 Vzhľadom na vyššie uvedené Komisia nemožno vytýkať, že pred prijatím napadnutého rozhodnutia nepočkala na poskytnutie ďalších číselných údajov slovenskými orgánmi.
- 171 Okrem toho nemožno konštatovať – ako naznačuje žalobkyňa –, že Komisia chcela vyjadriť svoj nesúhlas, pokiaľ ide o nezákonnosť predmetného opatrenia, tým, že nariadila vymáhanie vyššej sumy, než akú prijal príjemca. Žalobkyňa navyše neuvádza nijaký dôkaz v spise, ktorý by potvrdzoval toto tvrdenie.

- 172 Pre úplnosť je potrebné pripomenúť, že na základe povinnosti lojálnej spolupráce, zakotvenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ, ktorá navzájom zaväzuje Komisiu a členské štáty pri vykonávaní pravidiel Zmluvy v oblasti štátnej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2002, Holandsko/Komisia, C-382/99, EU:C:2002:363, bod 91), Komisia a dotknutý členský štát musia spolupracovať v dobrej viere. V rámci svojich odpovedí na otázky položené Všeobecným súdom na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania (pozri bod 30 vyššie) Komisia spresnila, že počas fázy vymáhania predmetnej pomoci jednotliví verejní veritelia NCHZ poskytli presnejšie číselné údaje, ktoré pred prijatím napadnutého rozhodnutia nemala k dispozícii a ktoré sa týkali okrem iného pohľadávok Slovenského vodohospodárskeho podniku, a že z takto poskytnutých číselných údajov vyplynulo, že skutočná výška pomoci mohla byť vyššia než výška pomoci uvedená v napadnutom rozhodnutí, čo žalobkyňa nespochybnila.
- 173 Preto Komisii nemožno vytýkať, že v napadnutom rozhodnutí použila odhady založené na údajoch poskytnutých slovenskými orgánmi alebo že postupovala v rozpore so svojou povinnosťou spolupráce.
- 174 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť.

D. O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na zjavne nesprávnom posúdení pri výpočte výšky údajnej štátnej pomoci

- 175 Žalobkyňa tvrdí, že aj keby Komisia bola oprávnená konštatovať, že prostredníctvom prvého opatrenia bola poskytnutá štátna pomoc v prospech NCHZ, dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia pri výpočte výšky tejto pomoci.
- 176 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, spochybňuje dôvodnosť argumentácie žalobkyne.
- 177 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že výška pomoci zodpovedá neuhradeným záväzkom voči Slovenskej republike a štátnym subjektom, ktoré sa nahromadili počas obdobia uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ (odôvodnenie 101 napadnutého rozhodnutia) (pozri bod 165 vyššie).
- 178 V prvom rade podľa žalobkyne by veľká časť neuhradených záväzkov NCHZ vznikla aj v prípade, že rozhodnutie o likvidácii tejto spoločnosti by sa prijalo počas prvého obdobia konkurzu. Komisia sa preto dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže nevzala do úvahy tieto záväzky v „alternatívnom scenári“. Likvidácia NCHZ sa totiž nemohla uskutočniť pred májom 2010 a nemožno sa domnievať, že pomerná časť neuhradených verejných záväzkov, ktoré sa dovtedy nahromadili, vznikla v dôsledku zákona o strategických spoločnostiach, a preto ju nemožno považovať za štátnu pomoc. Taká likvidácia by navyše tiež spôsobila neuhradené záväzky NCHZ voči Sociálnej poisťovni.
- 179 Je potrebné pripomenúť, že Komisia správne konštatovala, že NCHZ získala výhodu, ktorá spôsobila Slovenskej republike dodatočné náklady z dôvodu uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ počas prvého obdobia konkurzu (pozri bod 152 vyššie).
- 180 Podľa ustálenej judikatúry je pritom cieľom povinnosti štátu zrušiť pomoc, ktorú Komisia považuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, opäť obnoviť skôr existujúci stav (pozri rozsudok zo 4. apríla 1995, Komisia/Taliansko, C-350/93, EU:C:1995:96, bod 21 a citovanú judikatúru; pozri v tomto zmysle tiež rozsudok zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, C-75/97, EU:C:1999:311, body 64 a 65). Vrátením pomoci jej príjemca stratí výhodu, ktorú na trhu požíval voči svojim konkurentom, a obnoví sa pôvodná situácia, ktorá existovala pred poskytnutím pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. decembra 2005, Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, bod 113, a zo 4. marca 2009, Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management/Komisia, T-445/05, EU:T:2009:50, bod 193).

- 181 Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia tým, že konštatovala, že na obnovenie predchádzajúceho stavu musela výška pomoci, ktorá sa mala vymáhať, zodpovedať výške neuhradených verejných pohľadávok počas obdobia uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ.
- 182 Naproti tomu argumentácia žalobkyne spočíva na hypotéze „alternatívneho scenára“ a rozhodnutia príslušného orgánu o ukončení prevádzky NCHZ na začiatku prvého obdobia konkurzu. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, však nemožno určiť na základe jednotlivých operácií, ktoré mohli byť vykonané v prípade neexistencie opatrenia, ktoré viedlo k poskytnutiu pomoci, a návrat do pôvodného stavu nepredstavuje odlišnú rekonštrukciu minulosti v závislosti od takých hypotetických okolností, akými sú voľby, často viacnásobné, ktoré mohli urobiť dotknuté hospodárske subjekty (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudky z 15. decembra 2005, Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, body 114 a 118, a zo 4. marca 2009, Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management/Komisia, T-445/05, EU:T:2009:50, bod 203). V tejto súvislosti treba poznamenať, že hoci žalobkyňa uvádza veľmi presné číselné údaje, pričom najmä tvrdí, že pohľadávky Sociálnej poisťovne treba znížiť o 1 590 091,20 eura a pohľadávky Všeobecnej zdravotnej poisťovne treba znížiť o 276 626,24 eura, tieto údaje sú založené len na hypotézach. Po prvé totiž podľa scenára, ktorý opísala žalobkyňa, nie je známy dátum, ku ktorému by bolo prijaté rozhodnutie o ukončení prevádzky NCHZ. Po druhé – v rozpore s jej tvrdeniami – podľa štúdie z júna 2010, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, by na ukončenie činnosti bola potrebná doba v dĺžke od 10 do 18 týždňov, a nie nevyhnutne doba v dĺžke 18 týždňov. Po tretie – tiež podľa scenára, ktorý opísala žalobkyňa – nie je vôbec istý počet zamestnancov, ktorí by museli byť prepustení, keďže niektorí zamestnanci by sa mohli rozhodnúť, že odídu z NCHZ pred ukončením jej činnosti, čo by malo vplyv na sumy dlžné dvom vyššie uvedeným verejným subjektom.
- 183 Argumentáciu žalobkyne preto treba zamietnuť v rozsahu, v akom spočíva na nesprávnom predpoklade, že Komisia musela zohľadniť náklady na likvidáciu NCHZ na začiatku prvého obdobia konkurzu.
- 184 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že odhad záväzkov, ktoré sa nahromadili počas prvého obdobia konkurzu, zo strany Komisie je založený na nepresných číselných údajoch a na odhadoch. V súvislosti s druhým žalobným dôvodom však už bolo uvedené, že pri výpočte výšky pomoci boli použité číselné údaje, ktoré poskytli slovenské orgány, a že presnú výšku pohľadávok uvedeného subjektu v každom prípade možno určiť počas fázy vymáhania (pozri body 164 až 173 vyššie).
- 185 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba tretiu časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.
- 186 Prvý žalobný dôvod preto treba v celom rozsahu zamietnuť.

E. O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 296 ZFEÚ, pokiaľ ide o záver Komisie týkajúci sa existencie hospodárskej kontinuity

- 187 Žalobkyňa tvrdí, že nechápe dôvody, pre ktoré Komisia konštatovala, že existovala hospodárska kontinuita, a uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti nie je postačujúce na to, aby Všeobecný súd mohol vykonať súdne preskúmanie tohto rozhodnutia. V replike uvádza, že samotná skutočnosť, že Komisia bola nútená vo vyjadrení k žalobe vysvetliť, prečo v napadnutom rozhodnutí konkrétne „(ne)uplatnila“ ukazovatele, ktoré označila za relevantné na účely tohto posúdenia (odôvodnenie 132 napadnutého rozhodnutia), dokazuje, že napadnuté rozhodnutie v tejto súvislosti nie je dostatočne odôvodnené.
- 188 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, spochybňuje dôvodnosť argumentácie žalobkyne.

- 189 Najprv treba poznamenať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že bude analyzovať len existenciu prípadnej hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou, pričom poukázala na to, že vzhľadom na to, že Via Chem Slovakia predala NCHZ žalobkyňi 1. augusta 2012, teda iba jeden deň po tom, čo nadobudla NCHZ, neriadila ani neprevádzkovala NCHZ (odôvodnenia 133 a 134 napadnutého rozhodnutia). Uviedla, že uznáva, že rozsah týchto dvoch transakcií nie je presne rovnaký, keďže Via Chem Slovakia si ponechala vo vlastníctve určitý nehnuteľný majetok. Poznamenala, že nehnuteľný majetok potrebný na pokračovanie hospodárskych činností NCHZ bol však poskytnutý žalobkyňi na základe zmluvy o prenájme. Komisia spresnila, že z tohto dôvodu sa osobitosti oboch transakcií zohľadnia v rozsahu, v akom sú relevantné pre toto posúdenie (odôvodnenie 135 napadnutého rozhodnutia).
- 190 Ďalej treba poukázať na to, že Komisia uviedla, že povinnosť vymáhania nezlučiteľnej štátnej pomoci môže byť rozšírená na novú spoločnosť, na ktorú spoločnosť, ktorá dostala túto pomoc, previedla alebo ktorej predala časť svojho majetku, pokiaľ takýto prevod alebo predaj povedú k záveru, že medzi týmito spoločnosťami existuje hospodárska kontinuita (odôvodnenie 130 napadnutého rozhodnutia). Dodala, že podľa judikatúry je posúdenie hospodárskej kontinuity medzi príjemcom pomoci a podnikom, na ktorý bol jeho majetok prevedený, založené na určitom súbore ukazovateľov, ktoré vymenovala (odôvodnenie 132 napadnutého rozhodnutia).
- 191 Komisia analyzovala obe transakcie týkajúce sa predaja vzhľadom na vymenované ukazovatele. Po prvé vyjadrila pochybnosti, či predajná cena, ktorú zaplatila Via Chem Slovakia, a následne predajná cena, ktorú zaplatila žalobkyňa za „majetok“ podniku, predstavovala trhovú cenu, a dospela k záveru, že to pravdepodobne nebolo tak (odôvodnenia 136 až 148 napadnutého rozhodnutia). Po druhé, pokiaľ ide o rozsah každej z transakcií týkajúcich sa predaja, Komisia sa domnievala, že predmetom predaja NCHZ spoločnosti Via Chem Slovakia bola celá NCHZ ako fungujúci podnik, ktorý zahŕňal všetok majetok a všetky práva a povinnosti súvisiace s NCHZ, a že žalobkyňa pokračovala v podnikaní NCHZ bez akýchkoľvek podstatných zmien v obchodnej, personálnej alebo výrobnjej politike (odôvodnenia 149 až 158 napadnutého rozhodnutia). Po tretie Komisia uviedla, že predpokladá, že neexistujú prepojenia medzi pôvodnými a novými vlastníkami NCHZ, ktorá bola prevedená na žalobkyňu, keďže nemá k dispozícii žiadny dôkaz o opaku (odôvodnenia 159 až 162 napadnutého rozhodnutia). Po štvrté, pokiaľ ide o okamih „predaja“, Komisia dospela k záveru, že predaj sa uskutočnil po tom, ako Komisia začala predbežné vyšetrowanie sťažnosti a jeho výsledky zaslala slovenským orgánom na vyjadrenie (odôvodnenie 163 napadnutého rozhodnutia). Po piate, čo sa týka hospodárskej logiky transakcie, Komisia sa domnievala, že nedošlo k žiadnej zmene obchodnej stratégie a že žalobkyňa jednoducho využíva majetok rovnakým spôsobom ako predávajúci (odôvodnenia 164 až 167 napadnutého rozhodnutia).
- 192 Napokon treba poznamenať, že Komisia sa domnievala, že sa zdá, že jediné zmeny sa týkajú názvu spoločnosti a právnickej osoby, ktorej NCHZ patrí. Poukázala na podmienky verejnej súťaže z roku 2011 a na kúpnu zmluvu medzi NCHZ a Via Chem Slovakia zo 16. januára 2012, podľa ktorých sa NCHZ v podstate predávala ako súbor hmotného a nehmotného majetku spolu s jej personálom. Spresnila, že „nadobúdateľ“ pokračuje s portfóliom výrobkov a v obchodnej politike NCHZ a že cena zaplatená za NCHZ pravdepodobne nepredstavuje trhovú cenu (odôvodnenie 168 napadnutého rozhodnutia). Dospela k záveru, že existuje hospodárska kontinuita medzi NCHZ a žalobkyňou (odôvodnenie 169 napadnutého rozhodnutia).
- 193 Je teda potrebné konštatovať, že Komisia uviedla dôvody, pre ktoré konštatovala, že existuje hospodárska kontinuita medzi NCHZ a žalobkyňou. Je pravda, že v odôvodnení 168 napadnutého rozhodnutia, ktoré je súčasťou časti označenej ako „Záver o hospodárskej kontinuite medzi NCHZ a hospodárskymi činnosťami, ktoré získal[a] a prevádzkuje [žalobkyňa]“, spomenula okolnosti týkajúce sa nadobudnutia NCHZ spoločnosťou Via Chem Slovakia. Pokiaľ však ide o portfólio výrobkov a zaplatenú cenu, tento odkaz treba vzhľadom na závery uvedené v odôvodneniach 146 a 157 napadnutého rozhodnutia chápať tak, že sa v každom prípade týka žalobkyne.

- 194 Okrem toho, keďže Komisia uviedla, že posúdenie hospodárskej kontinuity je založené na určitom súbore ukazovateľov, možno sa domnievať, že po tom, čo analyzovala určitý počet okolností, v odôvodnení 168 napadnutého rozhodnutia uviedla ukazovatele, na ktorých založila svoj záver.
- 195 Navyše – v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa – Komisia uviedla svoje úvahy týkajúce sa predajnej ceny dohodnutej medzi NCHZ a Via Chem Slovakia, ktoré nemožno označiť za nepresné a vágne, ako aj úvahy týkajúce sa predajnej ceny dohodnutej medzi Via Chem Slovakia a žalobkyňou, ktoré nemožno označiť za nejasné. Po prvé totiž uviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že podmienky verejnej súťaže z roku 2011 neumožnili zahrnutie najvyššieho možného počtu uchádzačov, ktorí by navzájom súťažili so svojimi najlepšimi ponukami, čo je predpokladom predaja za čo najvyššiu trhovú cenu (odôvodnenia 136 až 144 napadnutého rozhodnutia). Po druhé spresnila, že predaj sa organizoval ako predaj fungujúceho podniku, čím sa vylúčila možnosť maximalizovať konečnú cenu prostredníctvom súťaže o oblasti činnosti NCHZ (odôvodnenie 145 napadnutého rozhodnutia). Po tretie poznamenala, že v prípade predaja NCHZ spoločnosťou Via Chem Slovakia žalobkyňi išlo o transakciu medzi dvoma súkromnými spoločnosťami, pri ktorej sa neorganizovala žiadna verejná súťaž, že cena bola jednoducho dojednaná medzi týmito dvoma subjektmi a neexistovala možnosť, aby iné subjekty ponúkli vyššiu cenu, a že pochybnosti, či cena, ktorú uhradila Via Chem Slovakia, zodpovedá trhovej cene, sa preto týkajú aj ceny uhradenej žalobkyňou (odôvodnenie 146 napadnutého rozhodnutia).
- 196 Z toho vyplýva, že podľa judikatúry citovanej v bodoch 39 až 41 vyššie treba napadnuté rozhodnutie považovať za dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o posúdenie Komisie týkajúce sa existencie hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou, a preto treba šiesty žalobný dôvod zamietnuť.

F. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu rozšírenia povinnosti vymáhania údajnej štátnej pomoci na žalobkyňu

- 197 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 a článok 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článok 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, keďže konštatovala, že existuje hospodárska kontinuita medzi NCHZ a žalobkyňou, a rozšírila povinnosť vymáhania konštatovanej štátnej pomoci na žalobkyňu.
- 198 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že podľa judikatúry možno štátnu pomoc previesť na nadobúdateľa majetku príjemcu tejto pomoci len vtedy, ak bol tento majetok nadobudnutý za cenu, ktorá je nižšia než trhovú cenu. Keďže však Via Chem Slovakia a následne žalobkyňa odkúpili majetok NCHZ za trhovú cenu, na žalobkyňu nemožno hľadieť tak, že získala štátnu pomoc, a už tento dôvod stačí na vylúčenie akéhokoľvek vymáhania od žalobkyne (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, EU:C:2004:238, bod 70, a z 1. júla 2009, Operator ARP/Komisia, T-291/06, EU:T:2009:235, bod 67). Prístup Komisie v prejednávacom prípade teda porušuje článok 14 nariadenia č. 659/1999, keďže podľa tohto ustanovenia a v súlade s ustálenou judikatúrou možno štátnu pomoc vymáhať len od jej príjemcu.
- 199 Podľa žalobkyne rozsudok z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia (T-123/09, EU:T:2012:164, body 161 a 162), nepodporuje tvrdenie Komisie, že trhovú cenu nie je rozhodujúcim kritériom, keďže v tomto rozsudku skutočnosť, že bola vyplatená cena zodpovedajúca trhovej hodnote, spôsobila, že preskúmanie ostatných kritérií na posúdenie hospodárskej kontinuity bolo nadbytočné. Komisia navyše potvrdila toto chápanie judikatúry vo svojom oznámení nazvanom „K efektívnemu vykonávaniu rozhodnutí Komisie prikazujúcich členským štátom vymáhať neoprávnene poskytnutú a nezlučiteľnú štátnu pomoc“ (Ú. v. EÚ C 272, 2007, s. 4; ďalej len „oznámenie z roku 2007“), lebo v bode 33 tohto oznámenia uviedla, že je oprávnená rozšíriť vymáhanie len vtedy, ak môže dokázať, že aktíva sa predali za cenu, ktorá je nižšia ako ich trhovú hodnotu. V prejednávacom prípade pritom tvrdí, že môže podľa vlastnej úvahy použiť ukazovatele spomenuté v uvedenom rozsudku a – s výnimkou tvrdenia, že rozsah transakcie musí byť najdôležitejším ukazovateľom – nevysvetlila ani len poradie jednotlivých ukazovateľov.

- 200 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že aj v špecifickom prípade, keď aktíva príjemcu pomoci boli prevedené za cenu, ktorá je nižšia než trhovú cenu, táto skutočnosť sama osebe neopravňuje Komisiu, aby rozšírila rozhodnutie o vymáhaní na nadobúdateľa týchto aktív. Komisia musí naopak preukázať, že prevod aktív sa uskutočnil s cieľom obísť príkaz na vymáhanie, a to tak, že dokáže existenciu hospodárskej kontinuity medzi príjemcom pomoci a nadobúdateľom vzhľadom na určité kritériá (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, EU:C:2004:238, bod 86). V prejednávacom prípade tieto kritériá zjavne svedčia v neprospech obchádzania alebo hospodárskej kontinuity. Aj keby totiž konštatovania Komisie boli správne, nemôžu slúžiť na odôvodnenie jej záveru o existencii hospodárskej kontinuity, lebo vzhľadom na jej rozhodovaciu prax a judikatúru rozsah prevodu sám osebe nestačí na vyvodenie takého záveru, a to aj v súvislosti s predajom fungujúceho podniku, ak žalobkyňa navyše preukázala, že bola získaná najvyššia trhovú cenu. Preto nemôže existovať hospodárska kontinuita medzi NCHZ a Via Chem Slovakia a tým skôr ani medzi NCHZ a žalobkyňou.
- 201 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že osobitne v konkurzných veciach má prístup Komisie devastáčnej ekonomické účinky a z pohľadu práva hospodárskej súťaže nie je nevyhnutný. Podľa žalobkyne sa Komisia usiluje vytvoriť oveľa prísnejšiu judikatúru, podľa ktorej by mal byť rozhodujúcim kritériom rozsah transakcie a predajná cena by sa stala nanajvyšším vedľajším kritériom.
- 202 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, spochybňuje dôvodnosť argumentácie žalobkyne. Zastáva názor, že vzala do úvahy jednotlivé okolnosti uvedené v judikatúre a zohľadnila osobitosti prejednávaného prípadu a nedopustila sa nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že v prejednávacom prípade existovala hospodárska kontinuita, a preto rozšírila povinnosť vymáhania na žalobkyňu.
- 203 Úvahy týkajúce sa existencie hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou, ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí, sú opísané v bodoch 189 až 192 vyššie.

1. Úvodné poznámky

- 204 Treba pripomenúť, že článok 14 nariadenia č. 659/1999, nazvaný „Vymáhanie pomoci“, v odseku 1 stanovuje:
- „Kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že daný členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu...“.
- 205 Podľa ustálenej judikatúry je hlavným cieľom vrátenia protiprávne poskytnutej štátnej pomoci odstránenie hospodárskej súťaže, ktoré bolo spôsobené konkurenčnou výhodou plynúcou z protiprávnej pomoci. Obnovenie stavu, ktorý existoval pred poskytnutím protiprávnej pomoci alebo pomoci, ktorá ja nezlučiteľná s vnútorným trhom, predstavuje požiadavku, ktorá je nevyhnutná pre zachovanie potrebného účinku ustanovení Zmlúv týkajúcich sa štátnej pomoci (pozri rozsudok zo 7. marca 2018, SNCF Mobilités/Komisia, C-127/16 P, EU:C:2018:165, bod 104 a citovanú judikatúru).
- 206 Hoci nariadenie č. 659/1999 výslovne neupravuje prípad, keď sa rozhodnutím Komisie konštatuje hospodárska kontinuita medzi pôvodným príjemcom predmetnej pomoci a iným subjektom, súdy Únie rozpracovali túto zásadu s cieľom umožniť Komisii rozšíriť povinnosť vymáhania pomoci na nadobúdateľa majetku pôvodného príjemcu predmetnej pomoci a zaručiť potrebný účinok rozhodnutí o vymáhaní.
- 207 Neoprávnená pomoc sa teda musí vymáhať od spoločnosti, ktorá pokračuje v hospodárskej činnosti podniku, ktorý využil túto pomoc, keď sa preukáže, že táto spoločnosť naďalej skutočne využíva konkurenčnú výhodu vyplývajúcu z tejto pomoci (pozri rozsudok zo 7. marca 2018, SNCF Mobilités/Komisia, C-127/16 P, EU:C:2018:165, bod 106 a citovanú judikatúru).

- 208 Podľa judikatúry pri posudzovaní existencie takej hospodárskej kontinuity možno zohľadniť nasledujúce skutočnosti: predmet prevodu (aktíva a pasíva, zachovanie pracovnej sily, zoskupené aktíva), cena prevodu, skutočnosť, že akcionári či vlastníci nástupníckeho podniku sú rovnakí ako akcionári či vlastníci pôvodného podniku, okamih, keď došlo k prevodu (po začatí vyšetrovania, po začatí konania alebo po prijatí konečného rozhodnutia), ako aj hospodárska logika transakcie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. mája 2003, Taliansko a SIM 2 Multimedia/Komisia, C-328/99 a C-399/00, EU:C:2003:252, bod 78 posledná zarážka; zo 7. marca 2018, SNCF Mobilités/Komisia, C-127/16 P, EU:C:2018:165, bod 108; z 13. septembra 2010, Grécko a i./Komisia, T-415/05, T-416/05 a T-423/05, EU:T:2010:386, bod 135, a z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 155). Súd Únie spresnil, že Komisia nie je povinná zohľadniť všetky tieto skutočnosti, o čom svedčí použitie slovného spojenia „možno zohľadniť“ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 156, a zo 17. decembra 2015, SNCF/Komisia, T-242/12, EU:T:2015:1003, bod 235).
- 209 Pokiaľ ide o predajnú cenu, hoci kritérium trhovej ceny je jedným z najvýznamnejších kritérií, nejde o kritérium, ktoré je postačujúce pre záver o neexistencii hospodárskej kontinuity (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi vo veci SNCF Mobilités/Komisia, C-127/16 P, EU:C:2017:577, bod 116). V tejto súvislosti treba poznamenať, že – v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa – vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia (T-123/09, EU:T:2012:164, body 157 až 161), Komisia dospela k záveru o neexistencii hospodárskej kontinuity tak, že svoje rozhodnutie založila tak na predmete a cene prevodu aktív, ktorá zodpovedala trhovej cene, ako aj na tom, že akcionári dotknutých spoločností boli odlišní, a na hospodárskej logike operácie, a nie len na cene prevodu.
- 210 Navyše podľa judikatúry, keď je podnik, ktorý bol príjemcom protiprávnej pomoci, v konkurze, a bola založená iná spoločnosť, aby pokračovala v časti činností tohto podniku v konkurze, pokračovanie v tejto činnosti bez toho, aby dotknutá pomoc bola v plnom rozsahu vymáhaná, môže spôsobovať pretrvávajúce skreslenie hospodárskej súťaže spôsobeného konkurenčnou výhodou, ktorú tento podnik získal na trhu oproti svojim konkurentom. Takáto novozaložená spoločnosť môže, ak má naďalej prospech z tejto výhody, byť povinná vrátiť predmetnú pomoc. O takýto prípad ide najmä vtedy, keď táto spoločnosť nadobudne aktíva spoločnosti v likvidácii bez toho, aby zaplatila ako protihodnotu cenu stanovenú za trhových podmienok, alebo ak sa preukáže, že založenie takejto spoločnosti spôsobilo vyhnutie sa povinnosti vrátenia uvedenej pomoci, čo osobitne platí, keď zaplatenie ceny stanovenej za trhových podmienok nepostačuje na neutralizáciu konkurenčnej výhody vyplývajúcej z protiprávnej pomoci (rozsudky z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko, C-610/10, EU:C:2012:781, body 104 až 107; z 24. januára 2013, Komisia/Španielsko, C-529/09, EU:C:2013:31, body 107 a 109, a zo 17. decembra 2015, SNCF/Komisia, T-242/12, EU:T:2015:1003, bod 234).
- 211 Napokon treba pripomenúť, že kritériá stanovené judikatúrou, ktoré sa týkajú určenia skutočného príjemcu pomoci, majú objektívnu povahu a na konštatovanie o obchádzaní povinnosti vrátiť pomoc prostredníctvom prevodu aktív sa nevyžaduje úmysel (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2010, Grécko a i./Komisia, T-415/05, T-416/05 a T-423/05, EU:T:2010:386, bod 146).
- 212 Z judikatúry preto vyplýva, že hoci skutočnosť, že cena prevodu nezodpovedá trhovej cene, môže viesť k rozšíreniu povinnosti vymáhania, okolnosť, že cena prevodu je v súlade s trhovými podmienkami, nemusí – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – sama osebe postačovať na vylúčenie existencie hospodárskej kontinuity a za určitých okolností nebráni rozšíreniu povinnosti vymáhania, ktorá je dôsledkom obchádzania, pričom nemusí existovať úmysel obchádzania.
- 213 Navyše je potrebné uviesť, že oznámenie z roku 2007, na ktoré poukazuje žalobkyňa, bolo prijaté okrem iného pred vydaním rozsudkov z 13. septembra 2010, Grécko a i./Komisia (T-415/05, T-416/05 a T-423/05, EU:T:2010:386), a z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia (T-123/09, EU:T:2012:164). Preto Komisia v uvedenom oznámení prirodzene nemohla vziať do úvahy vývoj judikatúry po roku 2007 a nemožno jej vytýkať, že ho v súčasnosti berie do úvahy.

- 214 Napokon, pokiaľ ide predmet prevodu v prejednávanej príhode, treba spresniť, že hoci sa v napadnutom rozhodnutí niekedy spomína predaj majetku NCHZ, je nesporné, že s výnimkou nehnuteľného majetku sa predaj medzi Via Chem Slovakia a žalobkyňou vzťahoval na všetok majetok a práva súvisiace s chemickou výrobou (výrobné stroje a zariadenia, zmluvy), ako aj záväzky súvisiace s chemickou výrobou (vrátane všetkých pracovných zmlúv) (odôvodnenie 135 napadnutého rozhodnutia).
- 215 Analýzu Komisie týkajúcu sa existencie hospodárskej kontinuity, ktorá odôvodňuje rozšírenie povinnosti vymáhania štátnej pomoci na žalobkyňu, treba preskúmať vzhľadom na tieto úvahy.

2. O predajnej cene za NCHZ

- 216 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemohla rozšíriť povinnosť vymáhania nad rámec NCHZ, lebo majetok tohto subjektu v konkurze bol predaný za trhovú cenu.
- 217 Komisia spochybňuje dôvodnosť argumentácie žalobkyne.
- 218 V rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania Komisia spochybnila skutočnosť, že ceny, ktoré Via Chem Slovakia a žalobkyňa postupne zaplatili za majetok NCHZ, predstavovali trhovú cenu, a v napadnutom rozhodnutí uviedla, že má naďalej tieto pochybnosti (odôvodnenia 136, 146 a 147 napadnutého rozhodnutia). V tejto súvislosti Komisia v prvom rade poukázala na to, že na jednej strane verejná súťaž týkajúca sa predaja v prospech Via Chem Slovakia obsahovala možnosť zvoliť si záväzky spočívajúce v udržaní výroby na minimálnej úrovni počas piatich rokov, v minimálnej výške investícií a v obmedzení možnosti predaj alebo previesť majetok NCHZ počas piatich rokov, čo mohlo odradiť potenciálnych účastníkov alebo mať negatívny vplyv na ponuky, ktoré boli predložené (odôvodnenia 17 a 138 až 144 napadnutého rozhodnutia), a na druhej strane uchádzači mohli odkúpiť len všetok majetok na účely pokračovania prevádzky, čo neumožňovalo vylúčiť, že predaj jednotlivých oblastí podniku NCHZ by viedol k dosiahnutiu vyššej celkovej predajnej ceny (odôvodnenie 145 napadnutého rozhodnutia). V druhom rade Komisia poukázala na to, že prevod NCHZ zo spoločnosti Via Chem Slovakia na žalobkyňu spočíval v transakcii medzi dvoma súkromnými spoločnosťami, pri ktorej sa neorganizovala žiadna verejná súťaž (odôvodnenie 146 napadnutého rozhodnutia). Komisia z toho vyvodila záver, že „sa zdá pravdepodobné, že majetok NCHZ nebol predaný spôsobom, ktorým by sa zabezpečilo maximalizovanie výnosov za prevedený podnik“ (odôvodnenie 147 napadnutého rozhodnutia).

a) O dôkaznom bremene

- 219 Žalobkyňa tvrdí, že dôkazné bremeno týkajúce sa hospodárskej výhody, ktorú získal nadobúdateľ majetku príjemcu pomoci, spočíva na Komisii a že nestačí, aby Komisia vyjadrila pochybnosti. Komisia však nepredložila nijaké dôkazy, ktoré by preukazovali, že predajná cena bola v skutočnosti nižšia než trhovú cenu.
- 220 Komisia nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne.
- 221 Je potrebné poukázať na to, že vzhľadom na to, že podľa judikatúry jedna z okolností, ktoré treba zohľadniť pri posudzovaní existencie hospodárskej kontinuity, ako je napríklad predajná cena zodpovedajúca trhovej cene, sama osebe nestačí na vylúčenie rozšírenia povinnosti vymáhania na iný podnik, než je pôvodný príjemca predmetnej pomoci, Komisia nemusí nevyhnutne preukázať neexistenciu takej predajnej ceny, aby mohla dospieť k záveru, že existovala hospodárska kontinuita, a neexistenciu záruky takej predajnej ceny možno zohľadniť v rámci celkového posúdenia jednotlivých skúmaných okolností, ktoré vykonáva Komisia.

b) O predaji v prospech Via Chem Slovakia

1) O údajnej domnienke, že predaj sa uskutočnil za trhovú cenu, keď k nemu dôjde v rámci konkurzného konania pod súdnym dohľadom

- 222 Žalobkyňa sa domnieva, že vzhľadom na to, že predaj sa uskutočnil v rámci konkurzného konania pod dohľadom konkurzného súdu, ktorý je povinný konať v záujme veriteľov platobne neschopnej spoločnosti, predpokladá sa, že majetok bol predaný za najvyššiu možnú cenu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisija, C-277/00, EU:C:2004:238, body 93 a 94).
- 223 Podľa Komisie neexistuje domnienka, že každý predaj, ku ktorému došlo v rámci konkurzného konania, sa uskutočnil za trhovú cenu.
- 224 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisija (C-277/00, EU:C:2004:238, body 92 a 93), Komisija nespochybnila tvrdenie, že predaj bol uskutočnený za trhovú cenu, a nekonštatovala, že podmienky súvisiace s predajom mali za následok zníženie predajnej ceny. Preto žalobkyňa vykladá tento rozsudok extenzívne.
- 225 Okrem toho skutočnosť, že predaj sa uskutoční pod dohľadom súdu, síce poskytuje záruku, že budú dodržané stanovené pravidlá a že konkurzný súd zabezpečí čo najúplnejšie uspokojenie veriteľov. V prejednávanej príhode však prináležalo Komisii overiť, či podmienky predaja v prospech Via Chem Slovakia boli spôsobilé zaručiť zaplatenie trhovej ceny, a preskúmať, ako tento predaj prebiehal.

2) O údajnej záruke najvyššej novej predajnej ceny z dôvodu predaja v rámci otvorenej, transparentnej a bezpodmienečnej verejnej súťaže

- 226 Žalobkyňa sa domnieva, že – pokiaľ ide o predaj NCHZ spoločnosti Via Chem Slovakia – predávajúci bol z právneho hľadiska povinný dosiahnuť najvyššiu možnú predajnú cenu. Tvrdí, že verejná súťaž, ktorú zorganizoval správca v súlade s požiadavkami, ktoré stanovil súd v Trenčíne, a ktorá bola otvorená, transparentná a bezpodmienečná, zaručila, že majetok NCHZ sa predal za najvyššiu možnú cenu na trhu. Poznamenáva, že Komisija nespochybňuje transparentnosť druhej verejnej súťaže, ale jej pochybnosti sa týkali možnosti prevziať záväzky (odôvodnenia 137 až 144 napadnutého rozhodnutia) a nemožnosti odkúpiť jednotlivé aktíva namiesto odkúpenia majetku ako celku. Spochybňuje závery, ku ktorým v tejto súvislosti dospela Komisija.
- 227 V prvom rade Komisija v odôvodneniach 17 a 137 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že podľa podmienok verejnej súťaže z roku 2011 mohli potenciálni uchádzači predložiť ponuku so „záväzkami nadobúdateľa“ alebo bez „záväzkov nadobúdateľa“ (ďalej len „ponuka so záväzkami“, resp. „ponuka bez záväzkov“). Poznamenala, že bolo stanovené, že ak bude najvyššia ponuka od uchádzača, ktorý sa rozhodol neprevziať záväzky, uchádzač, ktorý predložil najvyššiu ponuku spomedzi uchádzačov, ktorí predložili ponuku so záväzkami, má možnosť dorovnať najvyššiu ponuku uchádzačov, ktorí predložili ponuku bez záväzkov.
- 228 Komisija sa domnievala, že možnosť pre jedného uchádzača, aby zvýšil svoju ponuku po predložení všetkých ponúk, môže odradiť potenciálnych účastníkov alebo mať negatívny vplyv na ponuky, ktoré boli predložené. Vysvetlila, že ponuka účastníka, ktorý predložil ponuku so záväzkami, by bola potenciálne nižšia, než keby v podmienkach verejnej súťaže z roku 2011 nebola stanovená taká možnosť dorovnania. Komisija konštatovala, že táto podmienka môže odradiť uchádzačov, ktorí si neželajú predložiť ponuku so záväzkami, pretože vedia, že aj keby ich ponuka bola najvyššia, môže byť odmietnutá. Komisija dospela k záveru, že možnosť predloženia ponuky so záväzkami mohla ovplyvniť ponúknutú cenu (odôvodnenia 138 až 140 a 143 napadnutého rozhodnutia).

- 229 Na úvod je potrebné zamietnuť tvrdenie žalobkyne, že možnosť prevziať záväzky v skutočnosti nemala nijaký vplyv na predajnú cenu, lebo žiadny uchádzač ju nevyužil. Na jednej strane toto tvrdenie spočíva na spätnom skutkovom zistení. Na druhej strane také tvrdenie nie je relevantné pre preskúmanie otázky, či podmienky stanovené vo verejnej súťaži umožňovali zaručiť najvyššiu možnú cenu.
- 230 Je potrebné poukázať na to, že Komisia v odôvodnení 141 napadnutého rozhodnutia uviedla, že podmienkami verejnej súťaže z roku 2011 sa uprednostňovali uchádzači ochotní prijať záväzky, čo by mohlo predstavovať náznak, že cena ponúknutá v ponuke bez záväzkov by mohla byť vyššia ako cena ponúknutá úspešným uchádzačom. Treba však poznamenať, že na to, aby bola vybratá ponuka so záväzkami, sa cena ponúknutá v tejto ponuke v každom prípade musela prehodnotiť a dorovnať s cenou ponúknutou v ponuke bez záväzkov.
- 231 Je však pravda, že – ako Komisia poznamenala v odôvodnení 139 napadnutého rozhodnutia – jedným z prvkov, ktorými sa zabezpečuje dosiahnutie najvyššej ceny vo verejnej súťaži, je neistota, pokiaľ ide o ceny ponúknuté ostatnými uchádzačmi. Verejná súťaž, ktorá umožňuje určitým uchádzačom zmeniť cenu, ktorú ponúkajú, pritom spôsobuje jednak riziko, že uchádzači, ktorí môžu zmeniť svoju ponuku, sa pokúsia nenavrhnúť najvyššiu cenu, na ktorú ohodnotili podnik ponúkaný na predaj, a počkajú, kým nebude potrebné, aby zdvihli svoju ponuku, a jednak riziko, že uchádzači, ktorí nemôžu zmeniť svoju ponuku, sa pokúsia navrhnúť cenu, ktorá je tiež nižšia ako najvyššia cena, na ktorú ohodnotili podnik ponúkaný na predaj, alebo sa dokonca rozhodnú nepredložiť ponuku, lebo sa domnievajú, že ich v každom prípade môže predbehnúť uchádzač, ktorý je ochotný prijať záväzky.
- 232 Preto nemožno vylúčiť, že podmienky stanovené vo verejnej súťaži z roku 2011, ktoré stanovovali možnosť zmeniť ponúknutú predajnú cenu, mohli mať vplyv na predajnú cenu v tom zmysle, že by nezodpovedala najvyššej možnej cene.
- 233 V druhom rade Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že skutočnosť, že predaj sa organizoval ako predaj fungujúceho podniku, teda celého jeho majetku, vylúčila možnosť maximalizovať konečnú cenu prostredníctvom súťaže o oblasti činností NCHZ a zároveň sa odstránili, resp. obmedzili možné ťažkosti vyplývajúce z prípadného zastavenia prevádzky tejto spoločnosti. Komisia konštatovala, že v dokumentoch predložených slovenskými orgánmi je uvedené, že existovali potenciálni uchádzači, ktorí mali záujem získať len niektoré časti NCHZ. Podľa jej názoru teda nebolo možné vylúčiť, že by predaj jednotlivých oblastí činnosti NCHZ viedol k dosiahnutiu vyššej celkovej predajnej ceny (odôvodnenie 145 napadnutého rozhodnutia).
- 234 Žalobkyňa tvrdí, že nie je dôležité určiť, či by predaj samostatných aktív umožnil dosiahnuť vyššiu predajnú cenu, ale či nadobúdateľ zaplatil za majetok cenu, ktorá zodpovedá trhovej cene, a jediná otázka, na ktorú treba odpovedať, je, či kupujúci získal hospodársku výhodu. Okrem toho podľa žalobkyne mala Komisia predložiť dôkazy, ktoré preukazujú, že ak by sa aktíva predávali samostatne, bolo by možné dosiahnuť lepší výsledok.
- 235 Komisia nesúhlasí s touto argumentáciou a tvrdí, že ak by bolo možné dosiahnuť predajom samostatných aktív vyššiu cenu, ale napriek tomu sa rozhodlo, že celá spoločnosť sa predá ako fungujúci podnik s cieľom zaručiť pokračovanie prevádzky NCHZ, a nie s cieľom maximalizovať výťažok z predaja, je jasné, že predaj sa neuskutočnil za trhovú cenu, teda za najvyššiu cenu, ktorú možno dosiahnuť na trhu.
- 236 Treba poukázať na to, že prinajmenšom jeden uchádzač prejavil záujem o čiastočný predaj (odôvodnenie 145 napadnutého rozhodnutia) a že súd v Trenčíne požiadal správcu, aby posúdil túto dodatočnú ponuku. Je však potrebné konštatovať, že Komisia v reakcii na otázku Všeobecného súdu uviedla – pričom žalobkyňa jej neprotirečila –, že vo verejnej súťaži z roku 2011 bol zakázaný predaj samostatných aktív.

- 237 Je potrebné konštatovať, že cenou, ktorá sa má vziať do úvahy, je cena podniku ponúkaného na predaj. Nemožno pritom predpokladať, že ak sa podnik ponúkal na predaj len ako celok, teda ak ho mohol kúpiť len jeden kupujúci, cena získaná za jeho predaj bola najvyššou cenou, ktorú bolo možné dosiahnuť na trhu. Aj keby totiž sledovaným cieľom bolo pokračovanie prevádzky NCHZ, nevyžadovalo to zakázať predaj samostatných aktív.
- 238 Na jednej strane činnosť predávaného podniku mohla jednoznačne pokračovať, aj keď sa vlastníctvo jednotlivých aktív rozdelilo medzi viaceré subjekty. Následný predaj v prospech žalobkyne totiž ukázal, že podnik môže mať záujem o kúpu časti majetku, zatiaľ čo druhú časť si prenajme, a tak môže využívať celý tento majetok.
- 239 Na druhej strane, ako Komisia a vedľajší účastník uviedli na pojednávaní, možnosť predaja samostatných aktív, ktorá sa mohla ponúknuť, neznamenalala uskutočnenie takého predaja, najmä v prípade, ak by bol z finančného hľadiska menej výhodný.
- 240 Taká možnosť predaja, ktorá by neobmedzovala predmet prevodu na celkovú ekonomickú jednotku, by však umožnila neobmedziť výber potenciálnych nadobúdateľov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 158) a predpokladať – pokiaľ by ostatné podmienky verejnej súťaže z roku 2011 boli odlišné (pozri bod 232 vyššie) –, že predaj podniku sa uskutočnil za najvyššiu cenu.
- 241 Pre úplnosť je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa tvrdí, že ak sa majetok – tak ako v prejednávacom prípade – predá tretej osobe v rámci verejnej súťaže, ktorá je súčasťou konkurzného konania, je zrejma ekonomická motivácia účastníkov a že motiváciou kupujúceho je uskutočniť transakciu, ktorá bude podľa jeho názoru zisková. Pritom je potrebné konštatovať, že vzhľadom na to, že Via Chem Slovakia neprevádzkovala NCHZ, ale ju po jej nadobudnutí predala, z úvah žalobkyne uplatnených na prvý predaj vyplýva, že Via Chem Slovakia ponúkla a zaplatila cenu, ktorá bola nižšia než trhovacia cena.
- 242 V treťom rade, hoci žalobkyňa tvrdí, že obe verejné súťaže potvrdzujú, že cena za predaj v prospech Via Chem Slovakia bola v súlade s trhovými podmienkami, treba poukázať na to, že – ako Komisia uviedla v odôvodnení 16 napadnutého rozhodnutia – vo verejnej súťaži z roku 2010 predložil ponuku len jeden uchádzač, pričom správca ju odmietol, lebo sa domnieval, že môže získať lepšiu ponuku.
- 243 Okrem toho, keďže obaja uchádzači v poslednej etape verejnej súťaže z roku 2011 predložili ponuky podobné prvej ponuke (odôvodnenie 16 napadnutého rozhodnutia), žalobkyňa z toho vyvodila záver, že táto skutočnosť dokazuje, že išlo o trhovú cenu. Toto tvrdenie však treba zamietnuť jednak preto, lebo jedným z týchto dvoch uchádzačov bola spoločnosť, ktorej ponuka bola odmietnutá vo verejnej súťaži z roku 2010, a jednak z dôvodov uvedených v bodoch 232 a 240 vyššie.
- 244 V štvrtom rade Komisia v reakcii na tvrdenie žalobkyne uvádza, že „analýza *ex post*“ týkajúca sa ceny, ktorú ponúkla Via Chem Slovakia, vypracovaná správcom, nepreukázala, že takto dosiahnutá cena skutočne zodpovedala trhovej cene. Táto analýza sa týkala otázky, či bolo v tomto štádiu najlepším riešením predáť podnik spoločnosti Via Chem Slovakia.
- 245 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že Komisia v reakcii na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní uviedla, že označuje túto analýzu za analýzu „*ex post*“, lebo bola vypracovaná po doručení ponúk predložených v rámci postupu verejnej súťaže z roku 2011. Z tejto analýzy, ktorú Komisia predložila v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, vyplýva, že sa týkala otázky, či bolo v tomto štádiu najlepším riešením predáť podnik spoločnosti Via Chem Slovakia. Tiež z nej vyplýva, že správca sa nedomnieval, že cena, ktorú ponúkla Via Chem Slovakia, bola bezpochyby trhovou cenou, ale uviedol, že treba predáť NCHZ, lebo odklad predaja by spôsobil ďalšie nepriaznivé dôsledky pre túto spoločnosť, najmä ak by jej prevádzka pokračovala v rámci konkurzu.

246 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba konštatovať, že – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – podmienky verejnej súťaže z roku 2011 neumožňovali predpokladať, že cieľom predaja bolo získať čo najväčší výťažok, a Komisia sa správne domnievala, že nie je zaručené, že predajná cena, ktorú zaplatila Via Chem Slovakia, bola trhovou cenou podniku NCHZ.

c) O predaji spoločnosťou Via Chem Slovakia žalobkyňi

247 Žalobkyňa tvrdí, že napriek skutočnosti, že podmienky predaja medzi Via Chem Slovakia a žalobkyňou sú irelevantné z dôvodu, že prvý predaj bol uskutočnený za trhovú cenu, treba konštatovať, že sa predpokladá, že predajná cena dohodnutá medzi súkromnými hospodárskymi subjektmi v trhovom hospodárstve je v súlade s trhovými podmienkami, a to aj v prípade, ak nebola vyhlásená verejná súťaž.

248 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že v prípade predaja spoločnosťou Via Chem Slovakia žalobkyňi išlo o transakciu medzi dvoma súkromnými spoločnosťami, pri ktorej sa neorganizovala žiadna verejná súťaž. Poukázala na to, že cena bola jednoducho dojednaná medzi týmito spoločnosťami a neexistovala možnosť, aby iné subjekty ponúkli vyššiu cenu. Dospela k záveru, že pochybnosti, či cena, ktorú uhradila Via Chem Slovakia, zodpovedá trhovej cene, sa preto týkajú aj ceny uhradenej žalobkyňou (odôvodnenie 146 napadnutého rozhodnutia).

249 Je potrebné zamietnuť odkaz žalobkyne na rozhodovaciu prax, keďže rozhodovacia prax Komisie týkajúca sa iných vecí sa nemôže dotknúť platnosti napadnutého rozhodnutia, ktorá sa môže posúdiť iba z hľadiska objektívnych pravidiel Zmluvy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. mája 2010, *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, EU:C:2010:291, bod 21, a zo 17. decembra 2015, *SNCF/Komisia*, T-242/12, EU:T:2015:1003, bod 121).

250 Okrem toho je pravda, že – ako Komisia konštatovala v napadnutom rozhodnutí – skutočnosť, že nebola vyhlásená verejná súťaž, neumožňuje s istotou určiť, či táto cena bola v súlade s trhovou cenou alebo bola nižšia ako trhovú cenu.

d) Záver

251 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy, ako Komisia v podstate uviedla v odôvodneniach 144 až 146 a 168 napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že nie je isté, či boli dva postupné predaje uskutočnené za trhovú cenu.

3. O rozsahu transakcie

252 Podľa žalobkyne jediné kritérium, ktoré nesvedčí v neprospech existencie obchádzania, spočíva v rozsahu transakcie. Žalobkyňa tvrdí, že aj keby predaj samostatných aktív NCHZ ako taký umožnil vylúčiť existenciu hospodárskej kontinuity, samotná skutočnosť, že majetok NCHZ bol predaný v súlade so zásadou pokračovania prevádzky medzi NCHZ a Via Chem Slovakia, nestačí na konštatovanie existencie hospodárskej kontinuity. Pokiaľ ide navyše o predaj určitých aktív spoločnosťou Via Chem Slovakia žalobkyňi, keďže bolo prevedených len 60 % činnosti NCHZ, dalo by sa dokonca tvrdiť, že rozsah prevodu nepostačoval na splnenie tohto kritéria, takže hospodárska kontinuita by sa mohla už len z tohto dôvodu vylúčiť.

253 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, nesúhlasí s argumentáciou žalobkyne. Domnieva sa, že rozsah transakcie je mimoriadne dôležitým kritériom, a poukazuje na to, že žalobkyňa nespochybňuje tvrdenia uvedené v tejto súvislosti v napadnutom rozhodnutí, ale usiluje sa minimalizovať význam tohto aspektu, hoci jej názor nemá oporu v judikatúre.

- 254 Komisia v napadnutom rozhodnutí v prvom rade uviedla, že čím väčšia je časť pôvodného podniku, ktorá sa prevádza na nový subjekt, tým väčšia je pravdepodobnosť, že hospodárska činnosť súvisiaca s týmto majetkom aj naďalej ťaží z výhod nezlučiteľnej pomoci (odôvodnenie 149 napadnutého rozhodnutia).
- 255 V druhom rade Komisia na jednej strane poznamenala, že predaj v prospech Via Chem Slovakia sa týkal celej činnosti NCHZ ako fungujúceho podniku (odôvodnenia 150 a 151 napadnutého rozhodnutia). Na druhej strane uviedla, že – pokiaľ ide o predaj žalobkyni – rozsah činnosti podniku, ktorý získala žalobkyňa, zostáva rovnaký ako predchádzajúci rozsah činnosti NCHZ a že žalobkyňa prevzala viac ako 95 % zamestnancov NCHZ (odôvodnenie 152 napadnutého rozhodnutia). Komisia tiež poznamenala, že s výnimkou nehnuteľného majetku prevzala všetok majetok a všetky práva a povinnosti súvisiace s prevedeným podnikom žalobkyňa (odôvodnenia 153 a 156 napadnutého rozhodnutia). Podľa Komisie skutočnosť, že časť tohto majetku sa používa na základe zmluvy o prenájme namiesto priameho vlastníctva, nič nemení na skutočnosti, že žalobkyňa „jednoducho“ pokračuje v hospodárskych činnostiach NCHZ v rovnakom rozsahu ako pred transakciou (odôvodnenie 156 napadnutého rozhodnutia). Komisia navyše poznamenala, že žalobkyňa zachovala existujúce vedenie NCHZ (odôvodnenie 154 napadnutého rozhodnutia) po tom, čo v čase získania činnosti tejto spoločnosti oznámila v tlači, že neplánuje žiadne podstatné zmeny vo vzťahu k pracovníkom alebo výrobe a že zachová existujúce vedenie (odôvodnenie 155 napadnutého rozhodnutia). Podľa Komisie teda žalobkyňa pokračovala v podnikaní NCHZ bez akýchkoľvek podstatných zmien v obchodnej, personálnej alebo výrobnjej politike (odôvodnenie 158 napadnutého rozhodnutia).
- 256 Je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa, ktorá sa usiluje preukázať, že rozsah transakcie je v skutočnosti negatívnym kritériom, ktoré – v prípade, ak nie je splnené – samo osebe umožňuje vylúčiť možnosť, že cieľom predmetnej transakcie je obísť rozhodnutie o vymáhaní, tvrdí, že tento záver vyplýva z judikatúry, a v tejto súvislosti cituje bod 67 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Tizzano vo veci Nemecko/Komisia (C-277/00, EU:C:2003:354). V tomto bode je pritom citované tvrdenie Komisie a tento bod – v rozpore s jej tvrdeniami – neodkazuje na ďalší zdroj. Okrem toho z judikatúry síce vyplýva, že možno zohľadniť rôzne okolnosti, medzi ktorými sa nachádza „predmet prevodu (aktíva a pasíva, zachovanie pracovnej sily, zoskupené aktíva)“ (pozri bod 208 vyššie), no nevyplýva z nej, že v prípade transakcie malého rozsahu treba vylúčiť hospodársku kontinuitu.
- 257 Okrem toho treba konštatovať, že – ako tvrdí Komisia – žalobkyňa neuviedla nijaké tvrdenie s cieľom spochybniť závery uvedené v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o rozsah oboch postupných transakcií týkajúcich sa predaja, ale uviedla len tvrdenie, že na žalobkyňu bolo prevedených len 60 % činnosti. Komisia však v odôvodnení 153 napadnutého rozhodnutia odpovedala na toto tvrdenie a žalobkyňa neuvádza nijaké tvrdenie, ktorým by spochybnila úvahy, podľa ktorých si od Via Chem Slovakia prenajímala nehnuteľný majetok (pozemky a budovy), ktorý neodkúpila a ktorý bol potrebný na chemickú výrobu. Navyše neuvádza nijaké tvrdenie, ktorým by spochybnila ostatné úvahy Komisie, podľa ktorých žalobkyňa pokračovala v podnikaní NCHZ bez akýchkoľvek podstatných zmien v obchodnej, personálnej alebo výrobnjej politike (pozri bod 255 vyššie).
- 258 Úvahy Komisie uvedené v napadnutom rozhodnutí pritom podľa všetkého nevyplývajú z nesprávneho posúdenia a umožňujú domnievať sa, že rozsah transakcie v zmysle predmetu prevodu v prejednávanej veci svedčí v prospech existencie hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa neodkúpila nehnuteľný majetok potrebný na chemickú výrobu, tvorený pozemkami a budovami, ale si ho prenajala, lebo žalobkyňa využíva všetky súčasti podniku, ktoré umožňujú pokračovanie prevádzky NCHZ.

4. O hospodárskej logike transakcie

- 259 Žalobkyňa tvrdí – pričom sa odvoláva na bod 33 oznámenia z roku 2007 –, že kritérium týkajúce sa hospodárskej logiky transakcie nemá za cieľ zaručiť, aby nadobúdateľ využíval majetok inak než predávajúci, ale určiť, či je transakcia opodstatnená z iného ekonomického dôvodu, než je obchádzanie rozhodnutia o vymáhaní. Toto kritérium sa nemá použiť nad rámec tohto náznaku o obchádzaní a je mimoriadne užitočné pri transakciách v rámci skupín. Ak sa majetok – tak ako v prejednávanej príhode – predá tretej osobe v rámci verejnej súťaže, ktorá je súčasťou konkurzného konania, je zrejme ekonomická motivácia účastníkov. Na jednej strane predávajúci, v tomto prípade konkurzný správca, sa usiluje získať finančné prostriedky, aby mohol splatiť záväzky spoločnosti v konkurze, a na tento účel predá – tak ako v prejednávanej príhode – majetok v súlade so zásadou pokračovania prevádzky, aby vyrovnal pohľadávky veriteľov, ak tento predaj umožní dosiahnuť vyšší výnos než predaj samostatných aktív. Na druhej strane kupujúci chce uskutočniť transakciu, ktorá bude podľa jeho názoru zisková. Tvrdenie Komisie, že nadobudnutie majetku NCHZ nezapadalo do ostatných činností žalobkyne (odôvodnenie 166 napadnutého rozhodnutia), je v každom prípade „z ekonomického hľadiska absurdné“.
- 260 Komisia sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie v tomto smere nevychádza z nesprávneho posúdenia. Tvrdí, že žalobkyňa na podporu svojho výkladu kritéria hospodárskej logiky transakcie neuvádza nijakú judikatúru a zrejme opomína skutočnosť, že toto kritérium je spomenuté v judikatúre ako jedna z okolností, ktoré možno vziať do úvahy pri preukazovaní hospodárskej kontinuity medzi príjemcom štátnej pomoci a nadobúdateľom majetku tohto príjemcu, a nie pri preukazovaní prípadného obchádzania príkazu na vymáhanie.
- 261 V napadnutom rozhodnutí Komisia poznamenala, že účelom kritéria hospodárskej logiky transakcie je overiť, či nadobúdateľ využíva získaný majetok rovnakým spôsobom ako predávajúci alebo naopak integruje majetok do vlastnej obchodnej stratégie a realizuje tak synergie, ktoré odôvodňujú jeho záujem získať tento majetok (odôvodnenie 164 napadnutého rozhodnutia). Poukázala na to, že žalobkyňa získala celú chemickú divíziu NCHZ, t. j. hlavnú časť činnosti tejto spoločnosti, ako fungujúci podnik, spolu s viac ako 95 % zamestnancov a súvisiacimi právami a povinnosťami, a že portfólio výrobkov a rozsah činností žalobkyne sú identické s portfóliom a rozsahom činností NCHZ (odôvodnenie 165 napadnutého rozhodnutia). Navyše spresnila, že žalobkyňa oznámila v tlači, že neplánuje žiadne podstatné zmeny v spôsobe prevádzky NCHZ a v rozsahu jej činností. Komisia sa domnievala, že aj keď je žalobkyňa súčasťou väčšej skupiny spoločností, nezdá sa, že by existovali podstatné synergické účinky vo vzťahu k ostatným členom skupiny (odôvodnenie 166 napadnutého rozhodnutia). Dospela k záveru, že nedošlo k zmene obchodnej stratégie a že žalobkyňa využíva majetok rovnakým spôsobom ako predávajúci (odôvodnenie 167 napadnutého rozhodnutia).
- 262 Najprv treba pripomenúť, že existencia úmyslu nie je podmienkou konštatovania obchádzania povinnosti vymáhania prostredníctvom prevodu majetku (pozri bod 211 vyššie). Preto – v rozpore s tvrdeniami žalobkyne – kritérium hospodárskej logiky transakcie, ktoré patrí k okolnostiam uvedeným v judikatúre (pozri bod 208 vyššie), nemá za cieľ nevyhnutne a jedine preukázať, či je predmetná transakcia opodstatnená z iného ekonomického dôvodu, než je také obchádzanie.
- 263 Ďalej je potrebné poukázať na to, že nemožno tvrdiť – ako tvrdí žalobkyňa –, že hospodárska logika, na ktorej bol založený prevod majetku NCHZ ako fungujúceho podniku, zjavne spočívala v dosiahnutí čo najväčšieho výťažku s cieľom vyrovnáť pohľadávky veriteľov. Ako sa totiž konštatovalo, verejná súťaž, ktorá viedla k predaju spoločnosti Via Chem Slovakia, nebola zorganizovaná tak, aby sa zaručil predaj za najvyššiu cenu (pozri bod 246 vyššie).
- 264 Napokon, pokiaľ ide o predaj žalobkyne, Komisia uznala, že niektorí členovia skupiny spoločností, ktorej súčasťou bola žalobkyňa, tiež pôsobili v chemickom priemysle, ale poznamenala, že ich oblasti činnosti boli odlišné. Žalobkyňa pritom spochybňuje toto posúdenie neexistencie synergií len prostredníctvom nepodložených tvrdení. V každom prípade nesporná skutočnosť, že – ako uviedla

Komisia – žalobkyňa jednoducho využívala majetok rovnakým spôsobom ako NCHZ, bez zmeny obchodnej stratégie, vedie k záveru, že hospodárska logika transakcie predaja žalobkyni spočívala z pohľadu žalobkyne v pokračovaní činnosti, ktorú predtým vykonávala NCHZ.

265 Preto Komisia mohla bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, dospieť k záveru, že hospodárska logika transakcie predstavovala nepriamy dôkaz o hospodárskej kontinuite medzi NCHZ a žalobkyňou.

5. O ostatných skutočnostiach skúmaných Komisiou

a) O úmysle vyhnúť sa rozhodnutiu o vymáhaní

266 Žalobkyňa poukazuje na to, že Komisia v odôvodnení 131 napadnutého rozhodnutia napriek tomu, že konštatovala, že aj keď nemá priamy dôkaz, že zámerom transakcie bolo vyhnúť sa účinkom prípadného rozhodnutia o vymáhaní, tiež uviedla, že slovenským orgánom bolo jasné, že Komisia viedla predbežné vyšetrovanie na základe sťažnosti podanej 17. októbra 2011, a tieto orgány vedeli o existencii pokuty vo výške 19,6 milióna eur za kartel uloženej NCHZ rozhodnutím z 22. júla 2009. Podľa žalobkyne Komisia nesprávne „naznačila“, že tieto dve okolnosti nepriamo preukazujú úmysel vyhnúť sa vymáhaniu. Žalobkyňa v replike uvádza, že berie na vedomie, že Komisia uznáva, že prejednávaná vec sa netýka obchádzania.

267 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, tvrdí, že dospela k záveru o existencii hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou, ktorá mohla existovať nezávisle od existencie konkrétneho úmyslu obísť rozhodnutie o vymáhaní, a že nikdy netvrdila, že prejednávaná vec sa týka obchádzania (odôvodnenie 131 napadnutého rozhodnutia).

268 Treba konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nedospela k záveru o existencii hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou najmä z dôvodu úmyslu obísť povinnosť vymáhania uloženú uvedeným rozhodnutím. Tvrdenie žalobkyne je preto neúčinné.

b) O prepojeniach medzi pôvodným vlastníkom a novým vlastníkom NCHZ

269 Podľa žalobkyne bol majetok predaný tretím osobám, ktoré nie sú nijako prepojené s NCHZ alebo s jej akcionármi, čo Komisia v napadnutom rozhodnutí v podstate uznala. Také prepojenie neexistuje ani medzi NCHZ a Via Chem Slovakia. V replike žalobkyňa tvrdí, že Komisia neuviedla nijaký právny ani ekonomický argument, ktorý by umožnil vysvetliť, prečo by toto kritérium malo slúžiť len na preukázanie hospodárskej kontinuity, a nie na jej spochybnenie. Toto kritérium v skutočnosti umožňuje určiť, či sa predaj uskutočnil s cieľom obísť rozhodnutie o vymáhaní.

270 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, poznamenáva, že táto okolnosť bola zohľadnená pri posudzovaní hospodárskej kontinuity, ale tvrdí, že z toho, že totožnosť vlastníkov je stále neznáma, nemožno vyvodiť nijaký konkrétny záver, a to najmä preto, lebo napadnuté rozhodnutie sa netýka úmyslu obísť príkaz na vymáhanie. V duplike – s odvolaním sa na rozsudok z 28. marca 2012, Ryanair/Komisia (T-123/09, EU:T:2012:164, bod 156) – spochybnila tvrdenie žalobkyne, že pokiaľ vlastníci nie sú rovnakí, nemožno preukázať obchádzanie, a teda ani hospodársku kontinuitu.

271 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že „predpokladá, že neexistujú žiadne prepojenia medzi pôvodnými a novými vlastními [spoločnosťami] NCHZ preveden[ej] na [žalobkyňu], keďže nemá k dispozícii žiadny dôkaz o opaku“ (odôvodnenie 162 napadnutého rozhodnutia).

- 272 Je potrebné poukázať na to, že medzi relevantnými okolnosťami uvedenými v judikatúre sa nachádza skutočnosť, že akcionári či vlastníci nástupníckeho podniku sú rovnakí ako akcionári či vlastníci pôvodného podniku (pozri bod 208 vyššie). Ako vyplýva z odôvodnení 159 až 162 a 168 až 170 napadnutého rozhodnutia, hoci Komisia preskúmala túto okolnosť, správne nekonštatovala, že táto okolnosť predstavuje nepriamy dôkaz o hospodárskej kontinuite medzi NCHZ a žalobkyňou. V rámci celkového posúdenia jednotlivých posudzovaných okolností však tiež správne uviedla, že neexistencia prepojenia medzi bývalými a novými vlastníkmi NCHZ neumožňuje vylúčiť existenciu takej hospodárskej kontinuity.
- 273 Okrem toho tvrdenie žalobkyne, že táto okolnosť umožňuje určiť, či sa predaj uskutočnil s cieľom obísť rozhodnutie o vymáhaní, treba zamietnuť ako neúčinné z rovnakého dôvodu, aký bol uvedený v bode 268 vyššie.

c) O okamihu predaja

- 274 Podľa žalobkyne veritelia, správca a súd v Trenčíne ešte pred akýmkoľvek zisťovaním týkajúcim sa štátnej pomoci rozhodli o predaji majetku NCHZ ako fungujúceho podniku prostredníctvom verejnej súťaže. Komisia navyše netvrdí, že správca, súd v Trenčíne, NCHZ, Via Chem Slovakia alebo žalobkyňa v okamihu predaja vedeli o konaní, ktoré Komisia začala. Vedomosť o riziku vydania rozhodnutia o vymáhaní štátnej pomoci je pritom nevyhnutnou podmienkou obchádzania. Vzhľadom na formuláciu odôvodnenia 168 napadnutého rozhodnutia sa žalobkyňa domnieva, že toto odôvodnenie sa má vykladať v tom zmysle, že Komisia nechcela založiť svoj záver na okamihu predaja. Komisia implicitne uznala, že v prejednávacom prípade táto okolnosť svedčí v neprospech existencie obchádzania.
- 275 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, poznamenáva, že k záveru o existencii hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou nedospela na základe tejto okolnosti a že odôvodnenie 163 napadnutého rozhodnutia obsahuje len záznam skutočnosti. Komisia navyše tvrdí, že sa neusilovala preukázať úmysel obísť príkaz na vymáhanie. V duplike uvádza, že tvrdenie žalobkyne, že povinnosť vymáhania napriek objektívnej existencii hospodárskej kontinuity nikdy nemožno rozšíriť na neinformovaného kupujúceho, nemá nijakú oporu v judikatúre, ktorá tiež nepotvrďuje názor, že hospodársku kontinuitu nemožno preukázať, ak k prevodu majetku dôjde pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania.
- 276 V odôvodnení 163 napadnutého rozhodnutia Komisia skúmala kritérium okamihu predaja. Poznamenala, že „predaj sa uskutočnil po tom, ako Komisia začala predbežné vyšetrovanie sťažnosti a jeho výsledky zaslala Slovenskej republike na vyjadrenie“, a že Slovenská republika bola „príjmenšom [informovaná] o tom, že predmetné opatrenia môžu predstavovať neoprávnenú a nezlučiteľnú pomoc, ktorú bude potrebné vymôcť“.
- 277 Je potrebné konštatovať, že medzi relevantnými okolnosťami uvedenými v judikatúre sa nachádza „okamih, keď došlo k prevodu (po začatí vyšetrovania, po začatí konania alebo po prijatí konečného rozhodnutia)“ (pozri bod 208 vyššie). Hoci teda Komisia preskúmala túto okolnosť v odôvodnení 163 napadnutého rozhodnutia, neuviedla ju v odôvodneniach 168 až 170 napadnutého rozhodnutia, ktoré obsahujú jej závery týkajúce sa hospodárskej kontinuity, ako nepriamy dôkaz o takej kontinuite v prejednávacom prípade.
- 278 Okrem toho – v rozpore s tvrdením žalobkyne – z napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva, že Komisia implicitne uznala, že okamih, v ktorom došlo k predaju, svedčil v neprospech existencie obchádzania. Komisia totiž len uviedla, že aj keď nemá priamy dôkaz, že zámerom transakcie bolo vyhnúť sa účinkom prípadného rozhodnutia o vymáhaní, „slovenským orgánom bolo jasné, že Komisia viedla predbežné vyšetrovanie sťažnosti proti NCHZ od 17. októbra 2011 [odôvodnenie 2 napadnutého

rozhodnutia] a že existoval nárok na uhradenie pokuty za kartel vo výške 19,6 milióna [eur] uloženej NCHZ rozhodnutím z 22. júla 2009 [odôvodnenie 12 napadnutého rozhodnutia]“ (odôvodnenie 131 napadnutého rozhodnutia).

- 279 Navyše je potrebné konštatovať, že žalobkyňa sa tvrdením, že vedomosť o rozhodnutí o vymáhaní štátnej pomoci alebo aspoň o riziku vydania takého rozhodnutia je nevyhnutnou podmienkou obchádzania vymáhania, odvoláva na uskutočnenie predaja s cieľom vyhnúť sa vymáhaniu štátnej pomoci. Toto tvrdenie pritom treba zamietnuť ako neúčinné z rovnakého dôvodu, aký bol uvedený v bode 268 vyššie.
- 280 Pre úplnosť treba poznamenať, že – ako tvrdí žalobkyňa – rozhodnutie o predaji NCHZ ako fungujúceho podniku bolo prijaté predtým, ako existoval akýkoľvek dôkaz o tom, že Komisia vedie vyšetrovanie týkajúce sa prípadnej štátnej pomoci. Aj keď sa vezme do úvahy dátum verejnej súťaže z roku 2010 alebo – po jej neúspešnom skončení – dátum vydania príkazu súdu v Trenčíne, ktorým bola správcovi uložená povinnosť pristúpiť k predaju v júni 2011, je potrebné konštatovať, že Komisii v tom čase ešte nebola doručená sťažnosť vedľajšieho účastníka. Navyše nie je nevyhnutne významné, že dohoda o predaji s Via Chem Slovakia bola napokon uzatvorená 16. januára 2012, teda v deň, keď Komisia zaslala vláde slovenské znenie sťažnosti, ktoré už bolo doručené 17. októbra 2011 v inom jazyku než v slovenčine. Naproti tomu treba poznamenať, že v čase predaja NCHZ žalobkyňa v auguste 2012 bola existencia sťažnosti známa a prebiehalo prešetrovanie pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania. Žalobkyňa sama poznamenáva, že správca mal prvú informáciu o existencii predbežného prešetrovania týkajúceho sa štátnej pomoci vykonávaného Komisiou vzhľadom na list z 2. apríla 2012, ktorý mu bol zaslaný 10. apríla 2012. Preto v čase druhého predaja Via Chem Slovakia a žalobkyňa mali o ňom vedieť, lebo – v rozpore s tvrdeniami, ktoré žalobkyňa uviedla na pojednávaní v reakcii na otázku Všeobecného súdu – je potrebné poukázať na to, že od každého obozretného hospodárskeho subjektu sa vyžaduje, aby získal úplné informácie o ekonomickej situácii subjektu, ktorý zamýšľa kúpiť.

6. O celkovom posúdení Komisie týkajúcom sa existencie hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou

- 281 V napadnutom rozhodnutí Komisia založila svoj záver o existencii hospodárskej kontinuity na skutočnosti, že ceny zaplatené pri dvoch postupných predajoch pravdepodobne nepredstavovali trhové ceny, ako aj na rozsahu transakcie v zmysle predmetu prevodu a na hospodárskej logike transakcie (odôvodnenia 168 a 169 napadnutého rozhodnutia).
- 282 Z analýzy napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia tým, že v prvom rade konštatovala, že tak rozsah transakcie (predmet prevodu), ako aj jej hospodárska logika môžu predstavovať nepriame dôkazy o existencii hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou (pozri body 254 až 258 a 261 až 265 vyššie), a v druhom rade konštatovala, že nemožno považovať za isté, že tieto dva postupné predaje sa uskutočnili za trhovú cenu (pozri bod 251 vyššie).
- 283 Za týchto okolností vzhľadom na to, že podľa judikatúry po prvé aj za predpokladu, že cena prevodu zodpovedala trhovej cene, bola len jednou z okolností pri analýze existencie prípadnej hospodárskej kontinuity, a po druhé zaplatenie ceny zodpovedajúcej trhovým podmienkam nemôže stačiť na neutralizáciu konkurenčnej výhody vyplývajúcej z protiprávnej pomoci, treba konštatovať, že z dôvodu okolností prejednávaneho prípadu Komisia bola oprávnená konštatovať, že povinnosť vymáhania treba rozšíriť aj na žalobkyňu, bez ohľadu na akékoľvek konštatovanie úmyslu obchádzania.
- 284 Štvrtý žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

G. O piatom, subsidiárne uvedenom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu neobmedzenia rozšírenia povinnosti vymáhania údajnej štátnej pomoci na žalobkyňu na 60 % sumy uvedenej pomoci

- 285 Žalobkyňa subsidiárne tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je protiprávne, keďže Komisia neobmedzila povinnosť vymáhania na 60 % sumy štátnej pomoci údajne poskytnutej NCHZ. Uvádza, že nemohla byť príjemcom celej tejto sumy, lebo odkúpila od Via Chem Slovakia len 60 % majetku NCHZ a ani nepriamo nemá prospech z časti, ktorá zostala vo vlastníctve Via Chem Slovakia, lebo platí nájomné, ktoré bolo určené za trhových podmienok.
- 286 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník, spochybňuje dôvodnosť argumentácie žalobkyne.
- 287 V napadnutom rozhodnutí Komisia spresnila, že žalobkyňa „si prenajíma nehnuteľný majetok (pozemky a budovy) potrebný na chemickú výrobu od Via Chem Slovakia“ a že „s výnimkou nehnuteľného majetku prevzala všetok majetok a všetky práva a povinnosti súvisiace s prevedeným podnikom [žalobkyňa, ktorá] tak prevádzkuje podnik NCHZ a pokračuje s rovnakým portfóliom výrobkov“ (odôvodnenie 153 napadnutého rozhodnutia). Komisia dospela k záveru, že „skutočnosť, že časť tohto majetku sa používa na základe zmluvy o prenájme namiesto priameho vlastníctva, nič nemení na skutočnosti, že [žalobkyňa] jednoducho pokračuje v hospodárskych činnostiach NCHZ v rovnakom rozsahu ako pred transakciou“ (odôvodnenie 156 napadnutého rozhodnutia).
- 288 Ako Súdny dvor rozhodol, Komisia bola oprávnená dospieť k záveru, že povinnosť vymáhania sa má rozšíriť aj na žalobkyňu z dôvodu existencie hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou. Táto kontinuita je pritom založená okrem iného na tom, že žalobkyňa mala všetky práva a povinnosti NCHZ, aby mohla vykonávať rovnakú činnosť.
- 289 Okrem toho, ako poznamenáva Komisia, žalobkyňa nepopiera skutočnosť, že si prenajíkala nehnuteľný majetok potrebný na chemickú výrobu, ktorý nenadobudla a ktorý tvoril zvyšných 40 %, ktoré vlastnila Via Chem Slovakia. Skutočnosť, že žalobkyňa nevlastnila tento nehnuteľný majetok, ale si ho prenajala – podľa jej tvrdenia – za trhovú cenu, nič nemení na tom, že ho mohla využívať vo svoj prospech na vykonávanie činnosti, ktorú predtým vykonávala NCHZ.
- 290 Vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, ktoré viedli k záveru o existencii hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou, teda nebolo potrebné obmedziť rozšírenie povinnosti vymáhania na 60 % a piaty žalobný dôvod treba zamietnuť.
- 291 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy je potrebné prejednanú žalobu zamietnuť.

O trovách

- 292 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.
- 293 AlzChem, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie, v súlade s článkom 138 ods. 3 rokovacieho poriadku znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Fortischem, a.s., znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.**
- 3. AlzChem AG znáša vlastné trovy konania.**

Berardis

Papasavvas

Spineanu-Matei

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. septembra 2019.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu	1
II. Napadnuté rozhodnutie	4
III. Konanie	5
IV. Návrhy účastníkov konania	6
V. Právny stav	6
A. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 296 druhého odseku ZFEÚ, pokiaľ ide o záver Komisie týkajúci sa existencie štátnej pomoci poskytnutej NCHZ	7
B. O prvej a druhej časti prvého žalobného dôvodu, ktoré sú založené na neexistencii prevodu štátnych prostriedkov a hospodárskej výhody poskytnutej NCHZ	9
1. Pripomenutie judikatúry	10
2. Napadnuté rozhodnutie	11
3. O kvalifikácii prvého opatrenia ako štátnej pomoci Komisiou	12
a) O podmienkach uplatňovania zákona o strategických spoločnostiach na NCHZ z dôvodu jej vyhlásenia za „strategickú spoločnosť“ a dôsledkoch spojených s týmto uplatňovaním ..	13
b) O tvrdení žalobkyne, že rozhodnutie Slovenskej republiky vyhlásiť NCHZ za „strategickú spoločnosť“ spĺňalo kritérium hospodárskeho subjektu v trhovom hospodárstve	13
c) O tvrdeniach žalobkyne, podľa ktorých by bola situácia rovnaká, ak by sa na NCHZ uplatnili štandardné konkurzné predpisy	16
1) O tvrdení, že prvý správca sa pred prijatím zákona o strategických spoločnostiach vyslovil v prospech pokračovania prevádzky NCHZ	16
2) O tvrdení, že príslušný orgán by potvrdil prvotné rozhodnutie prvého správcu	17
3) O tvrdení, že rozhodnutie príslušného orgánu by poskytlo zákazníkovi a dodávateľovi rovnakú istotu ako zákon o strategických spoločnostiach	21
4) O tvrdení, že NCHZ v súvislosti s povinným zachovaním svojej prevádzky podľa zákona o strategických spoločnostiach nezískala nijakú dodatočnú výhodu	23
d) Záver	24
C. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti vykonať starostlivé a nestranné preskúmanie, ako aj na porušení povinnosti spolupráce, ktorú má Komisia	25
D. O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na zjavne nesprávnom posúdení pri výpočte výšky údajnej štátnej pomoci	28
E. O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 296 ZFEÚ, pokiaľ ide o záver Komisie týkajúci sa existencie hospodárskej kontinuity	29

F. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu rozšírenia povinnosti vymáhania údajnej štátnej pomoci na žalobkyňu	31
1. Úvodné poznámky	32
2. O predajnej cene za NCHZ	34
a) O dôkaznom bremene	34
b) O predaji v prospech Via Chem Slovakia	35
1) O údajnej domnienke, že predaj sa uskutočnil za trhovú cenu, keď k nemu dôjde v rámci konkurzného konania pod súdnym dohľadom	35
2) O údajnej záruke najvyššej možnej predajnej ceny z dôvodu predaja v rámci otvorenej, transparentnej a bezpodmienečnej verejnej súťaže	35
c) O predaji spoločnosťou Via Chem Slovakia žalobkyni	38
d) Záver	38
3. O rozsahu transakcie	38
4. O hospodárskej logike transakcie	40
5. O ostatných skutočnostiach skúmaných Komisiou	41
a) O úmysle vyhnúť sa rozhodnutiu o vymáhaní	41
b) O prepojeniach medzi pôvodným vlastníkom a novým vlastníkom NCHZ	41
c) O okamihu predaja	42
6. O celkovom posúdení Komisie týkajúcom sa existencie hospodárskej kontinuity medzi NCHZ a žalobkyňou	43
G. O piatom, subsidiárne uvedenom žalobnom dôvode, založenom na porušení článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 z dôvodu neobmedzenia rozšírenia povinnosti vymáhania údajnej štátnej pomoci na žalobkyňu na 60 % sumy uvedenej pomoci	44
O trovách	44